

Cover Story 2

Night in Tokyo :
Thai Film Festival
in Tokyo 2003

NIGHT in TOKYO

เทศกาลหนังไทยในโตเกียว

Cultural Exchange Plaza 5

Konnyakuza

Performance in Bangkok

"Geache, the Cellist" Opera

การแสดงของคณะละครโอเปร่าคอนยะคุสะ

โอเปร่าเด็กเรื่อง โกะชิ นักเซลลือ

Activity Reports 10

Asia Center 17

Project : Professional

Training on Microfinance and

Microenterprise

Development in Asia

โครงการ : การฝึกอบรมสู่ความเป็นมืออาชีพ

ในเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจระดับจุลภาค

และการดำเนินกิจการขนาดย่อมในทวีปเอเชีย

Special Feature 20

Talk about TEA

ว่าด้วยเรื่องชา

ญี่ปุ่นสาร

Newsletter from Japan Cultural Center, Bangkok (The Japan Foundation) No.40 (Dec 2003-Feb 2004)

JAPAN LETTER

ภาพประกอบได้รับความเอื้อเฟื้อจาก

บริษัท ฟิล์ม บางกอก

All Photos are kindly contributed by

Film Bangkok

C O V E R S T O R Y

Last year, I had a chance to stay in Tokyo for 6 months, and I became an absolute fan of Japan Foundation Forum because every week there was a showing of international movies that are hardly found anywhere. I could see Indian, Hungarian and Classic Hong Kong Movies here. One complaint is that all the films had only Japanese subtitles, but there were a few with English subtitles. Japanese people should be envied for having a great chance to view various movies, and are able to absorb all the stories very well.

NIGHT in TOKYO : Thai film festival in Tokyo 2003

Chalida Uabumrunjit

In Thailand, many people ignore movies with English subtitles because they can't catch the words or understand all.

Earlier this year, the Thai film program was established again. After thirteen years The Japan Foundation produced one Thai film program by collecting important works from the famous directors in Thailand such as, MC.Chatri Chalermluk, Mr.Cherd Songsri and Mr. Euthana Mukdasanit. This year, It was time to talk about Thai films again.

In the past ten years, Thai films have been materially changed especially with the new generation of directors who play an important role in promoting Thai Films to be well-known in the international scene, such as Mr. Nonsee Nimibutr, Mr.Pen-ek Ratanaruag, Mr. Wisit Sasantieng, including the bound out directors such as Mr. Aphichatpong Weerasethakul or ML.Mingmongkol Sonakul who also had a chance to present themselves to the public. We can say this is a new day for Thai Films that have diversity which has never happened before.

From the basic idea came the concept of Thai Film Festival 2003, which consisted of a Thai Film Panorama. This was a collection of works that reflected the Thai characteristics in different ages and styles, for example, "Sawasdee Bannok", "MonrakTransistor" both of these represented the very simple lifestyle of Thai people in upcountry added with humor while "E-San Special" had a character of Soap Opera presented in a different way. Moreover, it expressed

the life style of the younger generation through "O-negative". "Bang-Ra-chan" and "YuwachonTaharn" which inspired patriotism among Thai people. The movie "SatreeLex" was shown in a normal round in Japan. When we talk about an identity of Thai, "Mea-Nak" became the important actress that made the Japanese interested. Last year, Mr.Yomota Inuhiko came to Thailand to study this movie. So," Nang-Nak", by Nonsee Nimibutr, was organized to show in this festival. "Mae-Nak" by Pimpaka Towira, was interpreted in a different way. Besides, the discussion of this movie, Mr. Yomota Inuhiko, Mr. Gimi-hiko Shimura, Ms.Pimpaka Towira including myself presented the background of Mae-Nak as it appeared in a literary work and the movies in numerous versions.

The information from Mr.Anake Navikmun that I have read about concerning "Mae-Nak PraKahong's Story" was that it originated in King Rama V period of Siam. Nang-Nak was a wife of a millionaire that lived around Prakanong Cannel. When she had died, her son was afraid his father would get married again, so he disguised himself to be a Mea-Nak's ghost for haunting everyone. The reason for haunting was to hinder his father from having a new lover. From this source, Mae-Nak was expanded to literature even tales or poems, in addition, it was highly esteemed as a drama.

The esteem of Mea-Nak occurred from the familiarity of Thai people who related this story down through the ages. Mae-Nak the Movie was produced many times, but retained with the same characters, which became the tradition for this story; even though some parts of the stories have been changed. The important

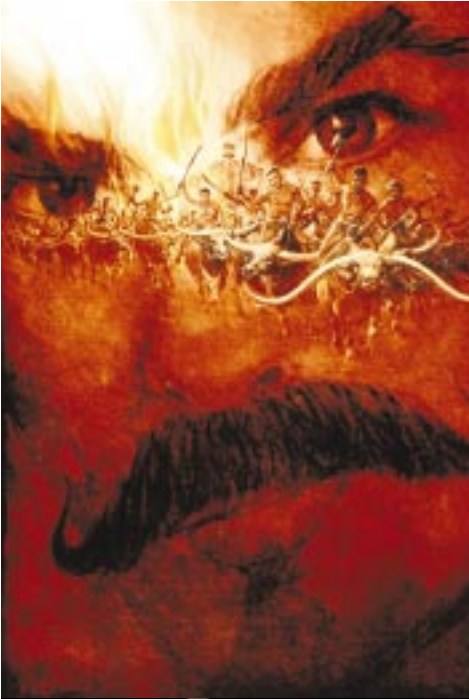

points of this story are

1. Mea-Nak died from childbirth.
2. Mr. Mak came back and he didn't know his wife was already dead
3. The climax, which let us know that Nak was a ghost, was when she used a very long hand to pick a lemon from the ground.
4. Mea-Nak always had long hair and dressed in Thai traditional clothes of that age.

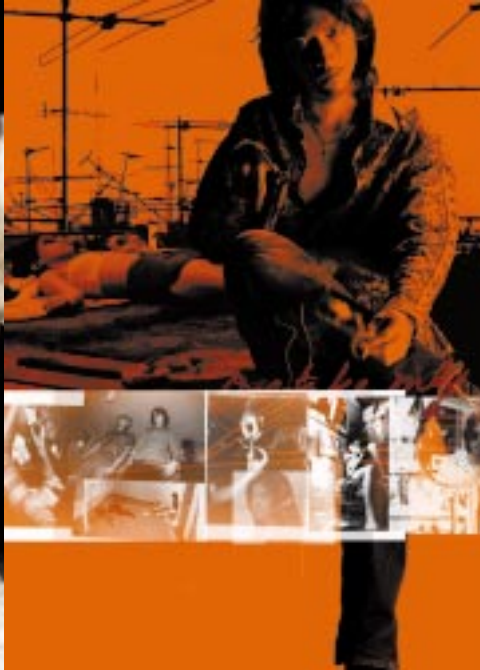
The interesting part of Mae-Nak of Nonsee was the revelation of Mae-Nak by referring to events and people in the history such as, the most famous Thai monks in that period (To Promrangsri) to make the story as real as it could be. While Pimpaka's Mae-Nak was interpreted from a women's perspective and thus questioned the beliefs about ghosts of Thai people, such as that ghosts dread rice, cast a spell on people, wore yellow clothes and beads.

Besides the contemporary movies, there are new movies copied from the two long lasting Thai films, which are "Hell Hotel" and "Prae Dum" of Rat Pesttanyee. In fact, the new Thai generation just experienced Rat Pesttanyee's film not

เมื่อปีที่ผ่านมามีโอกาสอยู่ที่โตเกียวเป็นเวลาหกเดือนและ ฉันก็กลายเป็นแฟนประจำของ Japan Foundation Forum ด้วยเหตุที่ว่า ที่นั่นจะมีหนังจากนานาชาติที่หาดูได้ยากมาเข้าฉายอาทิตย์ต่ออาทิตย์ที่เดียว ที่นี้ ฉันได้ดูตั้งแต่หนังอินเดีย หนังอิสราเอล หนังฮังการี ไปจนถึงหนังฮ่องกงคลาสสิก จะมีข้อเสียอยู่นิดหน่อย ก็ตรงที่หนังทุกเรื่องจะมีคำบรรยายภาษาญี่ปุ่น แต่มีจำนวนน้อยที่มีคำบรรยายภาษาอังกฤษ แต่ถ้าคิดในมุมกลับกัน ก็นี่ก็อาจคนญี่ปุ่นที่นอกจากจะมีโอกาสดูหนังที่หลากหลาย ยังสามารถซึมซับเรื่องราวได้เต็มที่ ในเมืองไทยมีคนหลายคนปฏิเสธที่จะดูหนังคำบรรยายภาษาอังกฤษ เพราะอ่านไม่ทันหรือไม่เข้าใจทั้งหมด

เมื่อต้นปีก็ได้ทราบว่า จะมีการจัดโปรแกรมของภาพยนตร์ไทยขึ้น ว่าหลังจากเมื่อสิบสามปีที่แล้ว Japan Foundation ได้มีการจัดฉายหนังไทยไปแล้วครั้งหนึ่งโดยได้รวบรวมผลงานของผู้กำกับสำคัญอย่างม.จ.ชาติตรีเฉลิม ยุคล, เชิด ทรง

NIGHT in TOKYO : เทศกาลหนังไทยในโตเกียว 2003

ชลิดา เอื้อบำรุงจิต

ศรี, ยุทธนา มุกดาสนิท มาถึงปีนี้ ก็ถึงเวลาที่จะกลับมาพูดถึงหนังไทยกันอีกครั้ง

ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมามีหนังไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยเฉพาะการเกิดผู้กำกับหน้าใหม่ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้หนังไทยเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ อย่างคุณนนทรีย์ นิมิ

บุตร, คุณเป็นเอก รัตนเรือง คุณวิศิษฐ์ ศาสนเที่ยง นอกจากนี้ผู้กำกับนอกกระแส อย่างคุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล หรือ คุณมิ่งมงคล โสณกุล ก็มีโอกาสดูหนังต่อสาธารณชน ถือว่าเป็นการก้าวสู่วาระใหม่ของภาพยนตร์ไทยที่มีความหลากหลายอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

จากความคิดเบื้องต้นจึงกลายเป็นคอนเซ็ปของงาน Thai Film Festival 2003 ซึ่งประกอบไปด้วย Thai Film Panorama เป็นการรวมผลงานที่สะท้อนบุคลิกความเป็นไทยออกมาในยุคสมัยและสไตล์ที่ต่างกัน อาทิ เช่น สวัสดิ์บ้านนอก มนต์รักทรานซิสเตอร์ เป็นตัวแทนของหนังที่สะท้อนชีวิตความเป็นไทยอย่างเรียบง่าย ผู้คนธรรมดา และอารมณ์ขันที่จะขาดเสียไม่ได้ ในขณะที่ อิสาณสเปเชียล ได้เอวลักษณะของ soap opera มานำเสนอด้วยวิธีที่แตกต่างไปจากขนบการเล่าเรื่องเดิม นอกจากนี้ก็มีการแสดงให้เห็นชีวิตของคนหนุ่มสาวร่วมสมัยผ่าน ไอเนกาศีฟ รักออกแบบไม่ได้ และหนังมาช่วยย้ำกระแสปลุกใจให้รักชาติอย่าง บางระจัน และยุวชนทหาร หนึ่งอย่างสตรีเหล็ก ก็เป็นหนังที่เคยเข้าโรงฉายปกติในญี่ปุ่น

และเมื่อพูดถึงลักษณะของความเป็นไทย แม่นาค ก็กลายเป็นตัวละครสำคัญที่ทำให้คนญี่ปุ่นสนใจ เมื่อปีที่แล้ว อาจารย์ โยโมเตะ อินุอิโกะ ก็มาเมืองไทยเพื่อศึกษาเรื่องนี้ ในเทศกาลนี้จึงได้มีการจัด ฉายนางนาค ของนนทรีย์ นิมิบุตร และแม่นาคของพิมพ์กา ไทวระ ซึ่งเป็นการตีความเรื่องแม่นาคในนัยที่ต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีการจัดการอภิปรายในเรื่องนี้ โดยมี อาจารย์ โยโมเตะ อินุอิโกะ อาจารย์ฟูมิอิโกะ ชิสุระ คุณพิมพ์กา ไทวระ และ ตัวฉันรวมอยู่ด้วย โดยฉันทำหน้าที่ นำเสนอความเป็นมาของแม่นาคพระโขนงที่ปรากฏในวรรณกรรม รวมทั้งภาพยนตร์ในเวอร์ชันต่างๆ

จากข้อมูลของคุณแอนก นาวิกมูลที่ฉันได้อ่านมา เรื่องของแม่นาคปรากฏในสมัยรัชกาลที่ ๕ ซึ่งต้นตอของแม่นาค เป็นเรื่องเล่าว่า นางนาค เป็นเมียของเศรษฐี ที่อยู่แถวคลองพระโขนง เมื่อนางนาคเสียชีวิต ลูกของนาคเกรงว่าพ่อซึ่งเป็นเศรษฐี จะแต่งงานใหม่ จึงแก้มปลอมเป็นผีแม่นาคมาหลอกชาวบ้านให้กลัว เพื่อกันไม่ให้พ่อนอกใจแม่จากต้นตอนี้เอง ก็ได้ถูกขยายไปเป็นวรรณกรรมในรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่นิทาน บทกลอน บทละคร เมื่อเอามาแสดงเป็นบทละครก็ได้รับความนิยมมาก

ความนิยมของแม่นาค นอกจากจะเป็นด้วยความคุ้นเคยของคนไทยในการเล่าต่อๆกันมา ภาพยนตร์แม่นาคซึ่งมีการสร้างหลายครั้ง ก็มีการสร้างลักษณะเฉพาะของแม่นาคที่กลายเป็นชนบของภาพยนตร์แม่นาค ที่แม้บางครั้ง เรื่องราวจะเปลี่ยนไปบ้าง แต่ชนบเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้

C O V E R S T O R Y

more than 10 years ago. Since his film was re-released, he became the inspiration of many directors; one of those is Visit Sasontheng who has dedicated the film "Fah Talaijon" to Pesttanyee.

The films I would most like to experience are the Japanese films which were made in Thailand since "The Gaijin", which is about Yamada Nagamasa who was a government officer in the age of Ayuttaya and got a promotion to be a minister of state. This movie was made in cooperation between Daie Company and Asavin Film of Panupan Ukol. The next movie; The Rumbler Under the Southern Cross, which was about 2 brothers who were separated and came back to see each other again after 10 years. This movie was filmed at and around Temple Arun, The last movie, Night in Bangkok, which was about the actor who was a doctor doing research in relation to tropical diseases in Bangkok. This movie was attended by Prim Prapaporn, Thai actor. It was criticized that there were no English subtitles which meant the audiences could not understand the stories overall but it was fun to see Thailand and familiar places which were used as the background of these movies.

The guests from Thailand who attended this festival are Mr. Thanit Jitnukul, Mr. Adirek Watleela, Mr. Udom Udomrot, Mr. Kittikorn Liawsirikun, Ms. Piyanuch Chairatananon from Film Bangkok, Mr. Sananjit Bangsapan a movie commentator who changed to be a director and Ms. Pimpaka Towira who had already gone to Focus on Asia at Fukuoka before joining us later. We were honored to attend the dinner at the Thai Embassy in Tokyo and spend the evening walking at Kabukicho.

The night in Tokyo passed by very fast, and we were able to bring many memories with us.

1. แม่หน้าเคยเสียชีวิตเพราะคลอดลูก
2. นายมาก สามีกลับมาโดยไม่รู้ว่าภรรยาเสียชีวิตแล้ว
3. สิ่งที่จะทำให้รู้ว่านาคเป็นผี คือ การยึดมือ ยาวลงไปที่เก็บมะนาวที่ได้ถุน
4. แม่หน้าคงจะมีผมยาว ใส่ชุดผ้าแถบ โจนะ กระเบน

สิ่งที่น่าสนใจก็คือ แม่หน้าของคุณนนทรีย์ เป็นการปฏิวัติรูปแบบของแม่หน้า และอ้างอิงเหตุการณ์และบุคคลในประวัติศาสตร์เช่น สมเด็จพระพุทธทาสภิกขุ พระหมั่งสี เพื่อให้ตำนานเล่าขานนี้มีความน่าเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง

ในขณะที่ ของคุณพิมพ์ภา ดีความเรื่อง แม่หน้าใหม่ จากมุมมองของผู้หญิง และตั้งคำถามกับความเชื่อเรื่องผีของคนไทย เช่น ผีกลัวข้าวสารเสก ผ้าเหลือง ลูกประคำ

ผู้ร่วมอภิปรายท่านหนึ่งที่น่าฟังมาก คือ อาจารย์พุมิฮิโกะ ชิโมะ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านมนุษยวิทยา และศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ของไทย รวมทั้งเคยมาฝึกเป็นหมอมธรรมในภาคอีสาน ตอนแรก มีคนบอกว่าหนึ่งในผู้อภิปรายเป็นหมอมธรรม(หมอมผี) ฉะนั้นวาดภาพคนแก่ใส่ชุดขาว มีลูกประคำ และหมอนามนต์ตามอย่างที่เคยเห็นในหนังแต่เมื่อในพบกัน จึงเข้าใจว่าเขาอธิบายความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ของไทยได้อย่างดี และน่าฟังว่าในชนบทที่ห่างไกลของไทย ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ยังมีอยู่มาก และหมอมธรรมก็เป็นบุคคลที่ทำให้ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข

นอกจากหนังร่วมสมัยยังมีการฉายหนังเกือบปีใหม่ของหนังไทยอมตะสองเรื่อง คือ โรงแรมนรก และ แพรดำ ของรัตน์ เปสตันยี อันที่จริงคนไทยรุ่นใหม่ ก็เพิ่งได้รู้จักภาพยนตร์ของรัตน์ เปสตันยีเมื่อไม่ถึงสิบปีนี่เอง เนื่องจากหนังของเขาได้ออกฉายใหม่ และเขาก็ได้กลายเป็นแรงบันดาลใจของผู้กำกับหลายคน หนึ่งในนั้นคือ วิศิษฐ์ ศาสนเที่ยง

ที่ได้ดูทศภาพยนตร์เรื่องฟ้าทะลายโจรให้กับรัตน์ เปสตันยี เป็นพิเศษ

และส่วนที่ฉันสนใจอยากดูมานาน คือภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่ถ่ายทำในประเทศไทย ตั้งแต่เรื่อง The Gaijin ยามาตะ นางามาสะ ซึ่งเข้ามารับราชการในสมัยอยุธยา จนได้รับบรรดาศักดิ์เป็นออกญาเสนาภิมุข ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นความร่วมมือระหว่างบริษัท ไดเอะ และอัครินภาพยนตร์ของพระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ ยุคล เรื่องต่อมา The Rumbler Under the Southern Cross เป็นเรื่องเกี่ยวกับ พี่น้องสองคนที่พลัดพรากกันไป และมาพบกันอีกครั้ง เมื่อเวลาผ่านไปหลายสิบปี หนังเรื่องนี้มีการถ่ายที่บริเวณวัดอรุณ ส่วนเรื่องสุดท้ายเรื่อง Night in Bangkok พระเอกของเรื่องเป็นหมอมซึ่งมาทำวิจัยเรื่องโรคเขตร้อนที่กรุงเทพฯ เรื่องนี้ปริม ประภาพร ดาราของไทยร่วมแสดงด้วย น่าเสียดายที่ไม่ได้บรรยายภาษาอังกฤษ จึงไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้ทั้งหมด แต่ก็สนุกที่ได้เห็นเมืองไทยและสถานที่อันแสนคุ้นเคยเป็นฉากหลังของหนังเหล่านี้

สำหรับแขกที่เดินทางไปร่วมงานครั้งนี้จากเมืองไทย ได้แก่คุณธนิตย์ จิตนุกูล, คุณอดิเรก วัฏลีลา, คุณอุดม อุดมโรจน์, คุณกิติกร เลียวศิริกุล, คุณปิยนุช ไชยรัตนานนท์ จากฟิล์มบางกอก คุณสนานจิตต์ บางสพาน นักวิจารณ์ภาพยนตร์ที่ได้ผันตัวเองมาเป็นผู้กำกับ และคุณพิมพ์ภา ไตรวิระ ซึ่งเดินทางล่วงหน้าไปร่วมงานที่เทศกาล Focus on Asia ที่ฟูกูโอกะก่อนที่จะตามมาพบกับพวกเราในภายหลัง พวกเราได้รับเกียรติให้ไปอาหารมื้อค่ำที่สถานทูตไทยประจำกรุงโตเกียว และได้เดินเล่นชมชีวิตยามราตรีที่คาบูกิจ

คำคืนในโตเกียวผ่านไปอย่างรวดเร็ว ในที่สุดพวกเราก็กินมา พร้อมกับพกพาเอาความทรงจำกลับมาด้วยมากมาย

คุณชลิดา เอื้อบำรุงจิต

หลังจากจบการศึกษาจากคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชลิดาได้ทำงานเป็นนักเขียนประจำกองบรรณาธิการนิตยสารภาพยนตร์ฟิล์มวิว ก่อนที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการก่อตั้งมูลนิธิหนังไทยในปี พ.ศ.2539 จนถึงปัจจุบันมูลนิธิหนังไทยได้รับการยอมรับว่าเป็นองค์กรที่สนับสนุนการเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์อิสระไทยอย่างต่อเนื่อง จากการจัดประกวดภาพยนตร์สั้นที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลา 7 ปีแล้ว

Ms. Chailda Uabumrungjit

Graduated from Thammasat University, Chalida worked as a columnist for Film View magazine before joining the committee to establish Thai Film Foundation in 1997. Until now Thai Film Foundation is the organization that continues to support independent film in Thailand by heolding Thai Short Films Festival for 7 years.

Konnyakuza Performance in Bangkok "Gauche, the Cellist" Opera

By Kyoko Hagi, Musical Director, Opera Theater Konnyakuza
2nd Performance in Bangkok

On July 26 and 27, 2003 the Opera Theater Konnyakuza performed "Gauche, the Cellist" opera at the Small Hall of Thailand Cultural Centre. This original composition "Forest Light" by Kenji Miyazawa, which has been performed over 800 times since its first performance in 1986, is regarded as Konnyakuza's most significant work indeed. In 1999 the troupe performed at the Avignon Drama Festival in France, where it was well received. This time was the 2nd Asia Tour for Konnyakuza after "R as in Robot" in 2001. The previous tour was sponsored by the Japan Foundation, while the journey at the time started with a performance in Jakarta (Indonesia), followed by Bangkok and Delhi (India). Under this year's commemoration of the "Asean-Japan Exchange year", performances were held in four cities, namely Kuala Lumpur (Malaysia), Bangkok (Thailand), Jakarta (Indonesia), and Manila (The Philippines). As it was their second visit to Bangkok as well as Jakarta, many people there were looking forward to the performances especially in the case of Bangkok, where the

performances were held at the very same venue the Thailand Cultural Centre. Being familiar with the staff there gave us the feeling of being at home ground. If we were to say that Konnyakuza's operas have started to take root among spectators in Thailand would it be an overstatement? Actually, going by the response from the two performances, whereby an intimate atmosphere could be felt, this would indeed not be an overstatement.

Subtitles in Opera

Since its founding, Konnyakuza has always paid a lot of attention to language use in creating opera. Due to the fact that many operas in Japan do not deliver words properly, Konnyakuza enjoys a reputation of being a sound word conveyor of the Japanese language. So, what happens if a performance is given in a country where Japanese language cannot be understood? In recent years the thought has grown upon us at Konnyakuza that we wish overseas spectators to know that we base our creations and performances of modern musical drama on the original

European phenomenon of opera.

We had always dreamed of experiencing performances both in Europe, with its opera tradition, and in Asia, without such tradition. This very wish has come true over the past few years. The three overseas performances by Konnyakuza so far were all carried out in Japanese language. Here we would like to explain a little bit about the hard work put into the usage of subtitles as well as in on-stage language use. During the "Gauche, the Cellist" performance at Avignon almost no subtitles were used; only a few scenes were explained by way of subtitles as in a slide show. The spectators could follow and enjoy the plot through the sound of the singer's voices, their facial expressions, and movements. We are confident to have enabled spectators to understand the advancing story by listening to the ongoing music.

At the "R as in Robot" performance in Asia of 2001, subtitles of a tailor-made picture book were used as part of the décor. During the play local language was applied in many scenes, including gags. In each country such local language scenes received wonderful reactions, creating a warm atmosphere in the hall. The Thai language being so very difficult, we are sure to have mispronounced many words, but we received such warm cheers. The piece called "R as in Robot" is well understood by everyone, the hero's feeling of "teto" and "koko" surely being delivered straight to the spectator's heart. Also, this time subtitles were used in "Gauche, the Cellist". The letter panels blend into the décor by the decorators, who also decide their location and size. Because this is an opera where the words by Kenji Miyazawa are put into songs as they are, not to depend on actor's lines alone, having such texts on the stage floor is very helpful. Longer texts are difficult to read wholly. Looking at the spectators you can notice that some are striving to read all, while others only read a little and do not look at the

Cultural Exchange Plaza

เมื่อวันที่ 26 และ 27 กรกฎาคม 2003 ที่ผ่านมา คณะละครโอเปร่าคอนยัคคุสะ ได้จัดการแสดงโอเปร่าเด็กเรื่อง "โกซันกเซลโล" ขึ้น ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยสร้างจากนิยายต้นฉบับของ เคนจิ มียาซาวา ซึ่งได้ถูกนำมาจัดแสดงมากกว่า 800 ครั้ง นับตั้งแต่ คศ.1986 ถือได้ว่าเป็นผลงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของคอนยัคคุสะ ในปี คศ.1999 ได้มีการจัดแสดงขึ้นอีกครั้งในงานเทศกาลงานละครอาวีญอง ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และในครั้งนี้นับเป็นครั้งที่ 2 สำหรับการออกแสดงในเอเชียสัญจรของคณะละครคอนยัคคุสะ หลังจากที่เคยฝากฝีมือไว้เมื่อปี 2001 สำหรับการแสดงในครั้งที่ผ่านมานั้น มูลนิธิญี่ปุ่นได้เป็นผู้ให้การสนับสนุน โดยเริ่มออกแสดง ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซียเป็นแห่งแรก จากนั้นจึงมาแสดงที่กรุงเทพฯ และ เดลลี ประเทศอินเดีย ตามลำดับ ในปีนี้ถือได้ว่าเป็นการเฉลิมฉลองของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศในภูมิภาคอาเซียน โดยจัดการแสดงใน 4 เมือง ได้แก่ กัวลา

เบ็นกาซาญี่ปุ่น จะเกิดอะไรขึ้น หากคณะละครจะต้องไปแสดงในประเทศที่คนดูไม่เข้าใจภาษาญี่ปุ่นเลย เมื่อไม่กี่ปีมานี้คณะละครคอนยัคคุสะได้มองเห็นความสำคัญของผู้ชมชาวต่างชาติที่หวังจะได้เข้าใจถึงเรื่องราวที่เป็นละครร้อยสมัยใหม่อันมีจุดกำเนิดในยุโรป

พวกเราต่างฝันที่จะมีประสบการณ์ในการออกแสดงโอเปร่า ทั้งในยุโรป(ในแบบละครโอเปร่าแบบดั้งเดิม) และเอเชีย (ในแบบที่แตกต่างออกไป) ความฝันนี้ได้กลายเป็นความจริงเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา คณะละครคอนยัคคุสะได้ออกแสดงไปยังต่างประเทศถึง 3 ครั้ง ในแต่ละครั้งที่แสดงล้วนแต่ยังคงใช้ภาษาญี่ปุ่นในการแสดง ในที่นี้เราใคร่อยากกล่าวถึงความยากลำบากในการใช้คำบรรยายที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับการใช้ภาษาบนเวที ระหว่างที่มีการแสดงเรื่องโกซันกเซลโลที่เมืองอาวีญองอยู่นั้นแทบจะไม่มีการใช้คำบรรยายในการประกอบการแสดงเลย จะมีก็เฉพาะเพียงบางฉากที่ใช้คำบรรยายประกอบฉากผ่านสไลด์เท่านั้น ผู้ชมสามารถติดตามและร่วมสนุกไปกับเนื้อหาของ

การแสดงของคณะละครโอเปร่าคอนยัคคุสะ โอเปร่าเด็กเรื่อง โกซัน กเซลโล

โดย เคียวโกะ ฮากิ, ผู้อำนวยการด้านดนตรี, คณะละครโอเปร่าคอนยัคคุสะ
ละครโอเปร่าคอนยัคคุสะกับการแสดงครั้งที่ 2 ที่กรุงเทพฯ

ลัมเปอร์ (ประเทศมาเลเซีย), กรุงเทพฯ(ประเทศไทย), จาการ์ตา(ประเทศอินโดนีเซีย) และมะนิลา (ประเทศฟิลิปปินส์ เนื่องจากการแสดงที่กรุงเทพฯ และจาการ์ ต้าเป็นการแสดงครั้งที่ 2 ดังนั้นจึงมีผู้ชมจำนวนมากเฝ้าคอยการกลับมาของคณะละครคอนยัคคุสะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กรุงเทพฯ สถานที่ที่ใช้ในการแสดงครั้งนี้ก็ยังเป็นที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยเช่นเคย คณะทำงานจึงมีความคุ้นเคยกันดี ทำให้มีความรู้สึกเหมือนอยู่ประเทศบ้านเกิดของตน จะเป็นการกล่าวเกินจริงไปหรือไม่ว่าคณะละคร โอเปร่าคอนยัคคุสะได้หยั่งรากลงในหมู่ผู้ชมในประเทศไทย เพราะในความเป็นจริงแล้วเสียงตอบรับของการแสดงทั้ง 2 ครั้งที่ผ่านมา ได้บอกเป็นนัยถึงความรู้สึกและบรรยากาศที่ดี เช่นนั้นแล้วน่าจะถือได้ว่าไม่ใช่เกินจริงเลย

คำบรรยายในละครโอเปร่า

นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง คณะละครคอนยัคคุสะได้มุ่งความสนใจในเรื่องการใช้ภาษาในละครโอเปร่า เนื่องจากในญี่ปุ่นมีคณะละครโอเปร่าหลายคณะที่ไม่สามารถถ่ายทอดถ้อยคำได้อย่างหมดจด คณะละครคอนยัคคุสะได้สร้างความเพลิดเพลินให้กับผู้ชมด้วยเสียงร้องของนักแสดงซึ่งถ่ายทอดออกมา

ละครด้วยเสียงร้องของนักแสดง สีหน้าท่าทาง ตลอดจนการเคลื่อนไหวต่างๆ ซึ่งพวกเราเชื่อมั่นว่าเสียงดนตรีที่บรรเลงประกอบนั้นสามารถสกดอารมณ์ผู้ชม ทำให้พวกเขาเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น

การแสดงในเอเชียเรื่อง "เตโต ทุนยนต์ทำขนมปัง" เมื่อปี 2001, คำบรรยายในหนังสือภาพได้ถูกนำมาใช้เหมือนกับเป็นส่วนหนึ่งของฉากภาษาท้องถิ่นได้ถูกนำมาใช้ในหลายๆฉาก รวมทั้งมุขตลกต่างๆ ในแต่ละประเทศ ฉากที่มีการใช้ภาษาท้องถิ่นล้วนแต่ได้รับเสียงตอบรับเป็นอย่างดี ทั้งยังสร้างบรรยากาศความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในสถานที่จัดแสดงด้วย สำหรับภาษาไทยถือว่าเป็นภาษาที่ยากทีเดียว พวกเรานั้นเฝ้าว่าการออกเสียงผิดจะต้องเกิดขึ้นบ่อยๆ แต่พวกเราได้รับแต่แรงใจที่อบอุ่นจากคนดู ผลงานในชื่อของ "เตโต ทุนยนต์ทำขนมปัง" ถือว่าเป็นที่เข้าใจเป็นอย่างดีสำหรับทุกๆ คน ความรู้สึกของ "เตโต" "โคะโคะ" นั้นสามารถสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมอย่างแน่นอน เช่นเดียวกันกับในตอนที่คำบรรยายประกอบได้ถูกนำมาใช้ในการแสดงเรื่อง "โกซันกเซลโล" ตัวหนังสือได้รับการออกแบบโดยนักออกแบบ โดยจัดแต่งทั้งตำแหน่งและขนาด เนื่องจากละครโอเปร่าเรื่องนี้ได้ใช้ถ้อยคำของมียาซาวา ดังนั้นเนื้อหา

The Thai language being so very difficult, we are sure to have mispronounced many words, but we received such warm cheers.

Cultural Exchange Plaza

สำหรับภาษาไทยถือว่าเป็นภาษาที่ยากทีเดียว พวกเรามันใจว่าการออกเสียงผิดจะต้องเกิดขึ้นบ่อยๆ แต่พวกเราก็ได้รับแต่แรงใจที่อบอุ่นจากคนดู

rest. Although the usage of subtitles always has our careful attention, it seems that spectators make their free choice in how to use them. We also feel that spectators take in even the smallest nuances that are expressed through the music during a performance. From their seats they react to each and every step of the actors, which the actors say they are very happy about. Judging from the way spectators glance during our performances in Asia, we may guess that we also have made some progress similar to "Gauche, the Cellist".

Kenji Miyazawa

Konnyakuza has made numerous works by Kenji Miyazawa into opera, there being several reasons that make Kenji's work as an opera scenario so different: firstly, they are written in easy language; moreover, they display a very characteristic rhythm, possessing everlasting inner secrecy, with movements the scale of a dolphin's. Also, Kenji's work differs from the point of view of contemporary rationalism, and it is filled with images of crossing various boundary lines. As a rule, he sketches boundary lines between man and animal, life and death, past and present, oneself and others, and so forth. In the case of "Gauche, the Cellist" as well,

the fact that expression is a result of relationships with others is painted in all sorts of episodes of Gauche with the animals. The attractive point of Gauche is that changing from a bad character, being scolded at all the time, to a character seizing people's hearts, so vividly painted indeed, is both fantasy and reality. This time's production began with the setting up of the décor by the traveling opera actors themselves: changing from doing this daily chore to performing an actual opera is registered by the spectators, and the very moment where singers chorus, who are citing lines, become the very actors on stage is another boundary line shown to the spectators. The phase where costumes are slightly altered for the change into animals seemed to be enjoyed as well. We feel very happy to have promoted the Konnyakuza opera, and, at the same time, to have introduced Kenji Miyazawa's work.

When will the 3rd performance be?

After the performance, in the lobby, we received a lot of encouraging remarks from many people, such as "Please come again!" and "When will be the next time?". Whereas the first time was full of anxiety, this 2nd time everything went very smoothly. Of course that is mainly due to the overall cooperation from everybody at the Japan Foundation, for which Konnyakuza extends its gratitude from the heart! So, what could be next after having promoted both [Konnyakuza] and [Japanese opera]? During the performance some students of opera came for an interview, and in the lobby they later let us hear their beautiful voices. **Konnyakuza still has numerous works to show. It is fun to think about which work to take up next, as is the newly conceived idea to create a new work as a co-production. We hope to see everybody in Thailand again!**

Cultural Exchange Plaza

จะต้องคงไว้อย่างที่มันควรจะเป็น ไม่สามารถขึ้นอยู่กับนักแสดงเพียงเท่านั้น การที่มีตัวหนังสือคอยให้สังเกตอยู่บนพื้นที่ถือว่าเป็นประโยชน์มากทีเดียว หากว่าในช่วงที่มีเนื้อหาหลายๆอย่างที่กำลังอ่านหากมองไปยังผู้ชมจะสังเกตเห็นได้เลยว่า ผู้ชมต่างพยายามที่จะอ่านข้อความต่างๆเหล่านั้นทั้งหมด ขณะที่บางส่วนอ่านเพียงแค่อ่านเท่านั้น แม้ว่าคำบรรยายจะผลต่อความสนใจของผู้ชมแต่ดูเหมือนผู้ชมก็มีทางเลือกที่เป็นอิสระในการที่จะใช้มันแบบไหน พวกเราสามารถสัมผัสได้ว่าผู้ชมสามารถเข้าถึงเรื่องราวได้โดยผ่านดนตรีระหว่างการแสดงซึ่งอาจเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนเพียงเล็กน้อย จากที่หนึ่งของผู้ชม พวกเขาต่างมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อนักแสดงตลอดเวลา ซึ่งล้วนทำให้นักแสดงต่างรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่ง จากการตัดสินจากผู้ชมระหว่างการแสดงในแถบเอเชีย เราคาดว่าเราจะก้าวหน้าไปได้เฉกเช่นเดียวกับ "โกซันเซลโล"

เคนจิ มียาซาว่า

คณะละครคอนยาคุสะได้นำผลงานจำนวนมากของมียาซาว่ามาใช้ในละครเรื่อง ด้วยเหตุผลหลายประการที่ทำให้งานของมียาซาว่ามีความโดดเด่นแตกต่างจากผลงานอื่นๆ ประการแรก บทประพันธ์ของมียาซาว่าถูกเขียนขึ้นมาด้วยภาษาที่ไม่ซับซ้อน

ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีจังหวะจะโคนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างมาก ซึ่งเป็นความลับที่มีมายาวนาน แม้ว่าผลงานของเคนจิจะแตกต่างไปจากมุมมองร่วมสมัย และถูกแต่งแต้มด้วยจินตนาการอันหลากหลาย เหมือนเป็นกฎเกณฑ์ในการประพันธ์ในระหว่างบรรทัดจะมีเนื้อหากระหว่างกันกับสัตว์ ชีวิตกับความตาย อดีตกับปัจจุบัน ตนเองและผู้อื่น ในกรณีของเรื่อง "โกซันเซลโล" ก็เช่นกัน ความเป็นจริงที่ได้ถูกแสดงออกมานั้นคือผลที่เกิดจากความสัมพันธ์กับคนรอบข้างที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดซึ่งแสดงให้เห็นในทุกๆปฐมบทของโกซันเซลโลต่างๆ จุดดึงดูดของบทประพันธ์นี้ก็คือการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะนิสัยที่เลวร้ายกลับกลายเป็นบุคลิกที่สามารถครอบครองหัวใจผู้คนไว้ได้ ผนวกกับการแต่งแต้มสีสันที่ให้คุณมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น ผลงานในครั้งนี้เริ่มต้นจากการช่วยกันแต่งเติมสีสันให้กับคณะละครด้วยนักแสดงเอง ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งเป็นอยู่ประจำวันไปสู่สิ่งที่เหมือนเป็นการแสดงโอเปร่ามากขึ้น สำหรับนักเรียนประสานเสียงในคณะได้ก้าวขึ้นมาเป็นนักแสดงที่ได้ออกมาแสดงบนเวทีให้ผู้ชมได้สัมผัสกับความสามารถของพวกเขา ด้านเครื่องแต่งกายก็ได้รับการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยเพื่อให้กลายเป็นชุดเลียนแบบสัตว์ต่างๆที่เมื่อนำมาสวมใส่ใช้ประกอบในการ

แสดงแล้วทำให้ผู้ชมสนุกสนานเพลิดเพลินได้เช่นกัน เราดีใจอย่างยิ่งที่คณะละครคอนยาคุสะเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น พร้อมทั้งผลงานของเคนจิ มียาซาว่า

แล้วเมื่อไหร่ที่การแสดงครั้งที่ 3 ของคณะละครคอนยาคุสะจะเกิดขึ้น

หลังจากจบการแสดง พวกเราได้รับคำพูดที่ทำให้กำลังใจมากมายจากผู้คน ไม่ว่าจะ "แล้วกลับมาแสดงอีกครั้งนะ" และ "เมื่อไหร่จะกลับมาแสดงอีก" จากเมื่อครั้งที่เต็มไปด้วยความกังวล มาถึงตอนนี้ครั้งที่ 2 ทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดีแน่นอนที่สุด นั่นเป็นเพราะความร่วมมือจากคณะทำงานของมูลนิธิญี่ปุ่น คณะละครคอนยาคุสะขอขอบคุณทุกๆ ท่านจากใจจริง แล้วต่อจากนี้ไปกิจกรรมใดจะเกิดขึ้นหลังจากการเผยแพร่คณะละครคอนยาคุสะและละครโอเปร่าญี่ปุ่น ระหว่างที่มีการแสดง มีนักเรียนละครร้องบางคนได้สัมผัสภาษาของเรา และยังร้องเพลงด้วยน้ำเสียงอันไพเราะให้พวกเราฟังอีกด้วย **คณะละครคอนยาคุสะยังคงมีผลงานอีกมากมายที่จะนำมาแสดง เป็นเรื่องน่าสนุกหากจะลองนึกดูว่าครั้งต่อไปเราจะแสดงเรื่องอะไรดีเหมือนกับเป็นการจินตนาการผลงานใหม่ๆ ซึ่งพวกเราหวังที่จะกลับมาพบกับคนไทยอีกครั้ง**

Various point of views on " Gauche, the Cellist"

After the Opera Theatre finished their performance of "Gauche, the Cellist" a big applause occurred in the Small Hall of the Thailand Cultural Centre. The return of Konnyakusa this time, clearly demonstrated the charm of the real quality of Japanese Opera. What more could the spectators expect from this performance?

Khun Arunwadee Leewannuthawet, Theater Manager, Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, who is especially interested in children's performance gave her opinion,

"At first, I thought the performance would be played by children, but it turned out to be adults. However, they could pass on their feeling to the spectators very well and simply. Their opera looked innocent and easy to understand. In addition, the music and the acting went along very well with the story."

- What in your mind was the most special aspect of this performance? Khun Arunwadee said, **"I liked the different presentations, and all the techniques which always made the spectators amazed. Moreover, the music was very beautiful; it was combined with the story very well. That was very important to attract all the spectators. Everyone could enjoy the performance without subtitles."**

เสียงจากผู้ชมละครโอเปร่าเรื่อง "โกซันเซลโล" ของคณะละครคอนยาคุสะ

เสียงปรบมือดังกึกก้อง ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย หลังจากทีละครโอเปร่า "โกซันเซลโล" ของคณะละครคอนยาคุสะจบลง ความประทับใจในเสน่ห์ของละครโอเปร่าแบบญี่ปุ่นก็ได้เข้ามาอยู่ในหัวใจของคนดูชาวไทยอีกครั้ง กับการกลับมาในครั้งนี้ของคณะละครคอนยาคุสะ นอกจากความประทับใจในละครเรื่องแบบญี่ปุ่นแท้ๆ แล้ว ผู้ชมยังได้สัมผัสกับอะไรอีกบ้าง

คุณอรุณวดี ลีวนันทเวช อายุ 24 ปี ผู้จัดการโรงละคร ภาควิชาศิลปการละคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

"ที่แรกนี่ว่าจะเอาเด็กมาเล่น แต่กลับกลายเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งพวกเขาสามารถถ่ายทอดได้ดี ดูตรงและสื่อข้อความสโลว์ของญี่ปุ่น ประกอบกับดนตรีที่กลมกลืนกับเนื้อเรื่องและการแสดง เป็นการสื่อที่เรียบง่ายแต่สามารถถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ"

และสิ่งที่ชอบมากเป็นพิเศษในการแสดงครั้งนี้ คุณอรุณวดีบอกว่า

"ชอบความแปลกใหม่ในการนำเสนอ รวมถึงเทคนิคที่มักจะทำให้คนดูแปลกใจ ชอบเพลงด้วยเพราะเข้ากับเนื้อเรื่องได้ดี ถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เข้าถึงคนดูได้ดี สามารถสนุกกับตัวเรื่องได้โดยไม่ต้องอ่านคำบรรยายภาษาไทย"

Khun Chavanpong , Web Editor,
www.centerpoint108.com

has been interested in opera, but he has never seen a Japanese Opera before. When he had a chance to experience it, he said that,

"It is very typically real Asian. Their opera is so unique that it cannot be found in Europe. It is very Japanese. It was a different and delicate performance. I mean it was fantastic in every aspect such as background, emotion expression and song. The performance was very smooth as if it was an Asian original. In fact, it should not be called "Opera"."

Khun Chavanpong told us about the atmosphere at the time that the performance begun. At first, I thought it might be difficult to observe because my seat was very far from the stage. I was not able to see the subtitles. But, one thing I had found is that the performers were very talented. I could absorb feeling and emotions of the performers very well such as voice, manner and face expression. Mr. Chavanpong also added that, **"I would like to see "Momo-Taro" or other Japanese folk stories that we are already accustomed to and it should be made in Thai version,"** too

Being asked about his favorite aspect in this show he said,

"I like the actors performance because they performed very well and it was suitable for the kids and I was impressed with different appearances which cannot be found anywhere."

คุณชวาลพงษ์ ผึ้งผาย อายุ 23 ปี

อาชีพ Web Editor

ที่ www.centerpoint108.com

เป็นผู้ที่สนใจละครโอเปร่าอยู่แล้ว แต่ไม่เคยดูโอเปร่าญี่ปุ่นมาก่อน เมื่อได้สัมผัสกับละครโอเปร่าญี่ปุ่น จึงมีความเห็นว่า

"เป็นเอเชียจริงๆ มีเอกลักษณ์ที่หาไม่ได้จากแบบยุโรป มีความเป็นญี่ปุ่นมาก รู้สึกว่าเป็นงานที่แปลกดีและมีความละเอียดอ่อน คือเน้นทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นฉาก การแสดงอารมณ์ เพลง เน้นความเรียบง่ายของเอเชีย ซึ่งจริงๆแล้วไม่ยากเรียกว่าเป็นละครโอเปร่าเลย"

คุณชวาลพงษ์เล่าให้ฟังถึงบรรยากาศในขณะที่เริ่มต้นชมละคร ซึ่งตอนแรกเกรงว่าจะดูยากเพราะที่นั่งอยู่ข้างบนสุด มองไม่เห็นคำบรรยายเท่าไร แต่เมื่อได้ชม พบว่า นักแสดงมีความสามารถในการแสดง สามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างชัดเจน ทำให้รับรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ได้ดี ไม่ว่าจะเป็นเสียง ท่าทาง และการแสดงสีหน้า นอกจากนี้คุณชวาลพงษ์ยังเสริมอีกว่า **"อยากดูเรื่องโมโมทาโร่ หรือเรื่องที่เราคุ้นเคยอยู่แล้ว และน่าจะทำให้เป็นภาษาไทยด้วย"**

เมื่อถามถึงสิ่งที่ชอบเป็นพิเศษในการแสดงครั้งนี้

"ชอบการแสดงของนักแสดง เพราะเขาแสดงดี สัมกับเป็นละครให้เด็กๆได้ดู และรู้สึกประทับใจในความแปลกใหม่ของละคร ถือเป็นประสบการณ์ที่หาจากไหนไม่ได้"

Khun Jeerawat Na Thalang,
a news reporter from The Nation

did not attend the 1st performance, but heard that it was very enjoyable. So, he didn't want to miss it this time.

"Kids could easily use their imagination since the actors were so devoted and communicated with the spectators very well. Adults were also excited. I liked the atmosphere in the hall. There were a lot of kids, who came to enjoy the show. I can say that it is a new experience that I have never had before."

Besides, Khun Jeerawat gave some suggestions that it should be played in Thai language because it was quite hard for the kids to understand Japanese language for the whole performance. On the contrary, a good point of "Gauche, the Cellist" was that the kids could use their imagination along with the whole performance.

คุณจีระวัฒน์ ณ ถลาง อายุ 37 ปี
นักข่าวประจำหนังสือพิมพ์

The Nation

เป็นผู้หนึ่งที่พลาดชมละครของคณะคอนยัคสะในครั้งแรก แต่ได้ทราบว่ามีละครสนุกๆ เลยลงมาชมครั้งนี้

"รู้สึกชอบละครเรื่องนี้ เพราะเห็นว่าเด็กสามารถจินตนาการตามได้ง่าย รู้สึกว่าเขาสามารถต่อเรื่องได้เลย ตัวละครทุกตัวมีความกระตือรือร้น มีปฏิสัมพันธ์กับคนดูได้ดี แม้แต่ผู้ใหญ่ยังรู้สึกตื่นเต้นไปด้วยได้ ชอบบรรยากาศในห้องที่มีเด็กมากดูเยอะด้วย รู้สึกอบอุ่นดี ถือเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่อีกแบบหนึ่ง"

นอกจากนี้คุณจีระวัฒน์ได้ให้ความเห็นว่าอยากให้คำบรรยายภาษาไทย ประกอบ เนื่องจากอาจจะยากไปสำหรับเด็กๆ ที่ต้องฟังภาษาญี่ปุ่นตลอดเรื่อง แต่อย่างไรก็ตามละครเรื่องนี้ก็สนุกเด่นอยู่ตรงที่เป็นเรื่องราวที่ปล่อยให้เด็กสามารถสร้างจินตนาการเองได้

The impression of the audience towards this Japanese Opera this time shows that language is not an obstacle among mankind to communicate their feelings. We can understand the story by the expression on their faces, manner, movement, emotion or even song and music. Should one experience this charming opera, one will be impressed for a long.

ความประทับใจที่เกิดขึ้นกับผู้ชมที่ได้มาสัมผัสกับละครโอเปร่าญี่ปุ่นในครั้งนี้ ทำให้เราทราบว่าภาษาไม่ได้เป็นตัวขัดกั้นความแตกต่างทางเชื้อชาติของมนุษย์ที่จะสื่อความรู้สึกถึงกันได้ เราสามารถรับรู้เรื่องราวที่ถ่ายทอดออกมาจากนักแสดงได้ด้วยสื่ออื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางการเคลื่อนไหว อารมณ์ หรือแม้แต่บทเพลงและดนตรีประกอบ ศิลปะอันมีเสน่ห์เหล่านี้หากใครได้ลองสัมผัสก็จะประทับใจไปอีกนาน

Activity Reports

J-ASEAN Pops Concert Thailand 2003

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ เสนอ J-ASEAN Pops Concert Thailand 2003 ในโอกาสร่วมเฉลิมฉลองปีการแลกเปลี่ยน อาเซียน - ญี่ปุ่น ในปี 2546 โดยได้รับความสนับสนุนจากสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย

คอนเสิร์ตนี้จัดเป็นหนึ่งในกิจกรรมในกลุ่มประเทศอาเซียนและญี่ปุ่น โดยใช้ชื่อว่า "J-ASEAN POP" ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันในระดับนานาชาติระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน และญี่ปุ่นโดยใช้ดนตรีเป็นสื่อ

เราประพันธ์เพลงประจำวาระสำหรับโครงการนี้ขึ้นเพลงหนึ่ง คือ "Treasure the World" ซึ่งประพันธ์โดย มียาซาเวะ คาสุมิ และคำร้องภาษาอังกฤษประพันธ์โดย ดิก ลี ซึ่งจะแบ่งปันบทเพลงนี้ไปในกลุ่มประเทศอาเซียน และทุกประเทศจะเรียบเรียงเสียงประสาน และประพันธ์คำร้องเป็นภาษาของตน สำหรับประเทศไทย ไบรโอนี่ จากจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของประเทศไทยเพื่อขับร้องเพลงประจำวาระนี้ โดย สมชัย ชำเลิศกุล ทำการเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ และคำร้องภาษาไทยนั้น ชนะ เสวิกุล เป็นผู้ประพันธ์

J-ASEAN POPs Concert Thailand 2003 จัดขึ้นที่อิมแพค อารีนา เมืองทองธานี เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2546 โดยมีศิลปินจากจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ เช่น ไบรโอนี่, โก้ มิสเตอร์ แซกซ์ แมน ฯลฯ และศิลปินจากญี่ปุ่น ยูริ จิกะ ซึ่งเป็นตัวแทนประเทศญี่ปุ่นร้องเพลงประจำวาระ, นิตตะ มาซาฮิโร (นักซามิเซ็ง) และกลุ่มศิลปิน จอนนี่ส์ จูเนียร์ เข้าร่วม

เราต้องขอขอบคุณความสัมพันธ์อันดีระหว่างบริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ และ จอนนี่ส์ ที่ทำให้เราสามารถเชิญศิลปิน จอนนี่ส์ จูเนียร์ มาร่วมงานในครั้งนี้ได้

J-ASEAN Pops Concert Thailand 2003

The Japan Foundation, Bangkok and GMM Grammy Co., Ltd. with the support of the Embassy of Japan in Thailand presented a J-ASEAN Pops Concert Thailand 2003 in commemoration of ASEAN-Japan Exchange Year 2003,

The concert is regarded as one of a series of projects in Japan and ASEAN countries named "J-ASEAN POP." J-ASEAN POP is a project involving international joint productions between Japan and the ASEAN countries through the medium of popular music.

We have created one image song for this project entitled "Treasure the World," the original song written by Miyazawa Kazufumi, the original English lyrics written by Dick Lee. This

song will be shared by the ASEAN nations in their own languages and arrangements. For the Thai part, Briony from GMM Grammy has been selected as the representative from Thailand for the image song. The Thai version of the image song is arranged by Somchai Komlertkul and the lyrics were written by Chana Sevikul.

J-ASEAN POPs Concert Thailand 2003 was held at IMPACT Arena at 17:00 on Sunday 26 October 2003, featuring Thai artists from GMM Grammy such as Briony, Ko Mr. Saxman, etc. and Japanese artists Yuri Chika (representative for the image song from Japan), Nitta Masahiro, a young Tsugaru Shamisen Player and the super idol group, Johnny's Junior.

Thanks to the close relationship between GMM Grammy and Johnny's office, we could invite the super idol group Johnny's Junior from Japan to join the concert and successfully made it superb and one that we can never forget.

Activity Reports

Mizuto Abura

The Japan Foundation, Bangkok and Patravadi Theatre presented "Performance Theater: Mizuto Abura". It is invited Performance for the 5th Bangkok Fringe Festival 2003 and in commemoration of ASEAN-Japan Exchange Year 2003. It was held on 15 and 16 November 2003 at the main stage, Patravadi Theatre at 19.00 pm.

Mizuto Abura established in 1995 by a trio of pantomime performers; Junjun, Momokon and Onoderan. Unsatisfied with traditional works, the group soon departed from classi-

cal pantomime in search of a more experimental style. Sugapon joined in 1998, completing Mizuto Abura's current quartet. Mizuto Abura means Water & Oil, which are never blended, but many fans in the world are attracted by their magnificent combination of dance and pantomime.

A large number of audiences, both Thais and foreigners, went to attend the performance on both days that the venue needed to put more than a hundred extra seats for each show. Moreover, the performance received many compliment from audiences and medias.

มิสุโตะ อาบุระ

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ร่วมกับภัทราวดี เธียเตอร์ จัดการแสดง "มิสุโตะ อาบุระ" ซึ่งจัดเป็นหนึ่งในการแสดงที่ได้รับเชิญเข้าร่วม "Bangkok Fringe Festival 2003 ครั้งที่ 5" ในโอกาสร่วมเฉลิมฉลองปีการแลกเปลี่ยนอาเซียน - ญี่ปุ่น ในปี 2546 นี้ เมื่อวันที่ 15 และอาทิตย์ที่ 16 พฤศจิกายน 2546 เวลา 19.30 น. ณ เวทีหลัก ภัทราวดี เธียเตอร์

คณะ "มิสุโตะ อาบุระ" ก่อตั้งขึ้นในปี 1995 โดยสามนักแสดงละครใบ้ จุน จุน โมโมคอง และ โอโนเดรัน ด้วยความไม่พอใจรูปแบบการแสดงแบบเดิมๆ กลุ่มจึงแยกตัวออกจากการแสดงละครใบ้คลาสสิก เพื่อค้นคว้าหาทางแสดงแบบใหม่ๆ สุงापง เข้าร่วมกับคณะในปี 1998 จึงรวมครบเป็นคณะสี่คนของ "มิสุโตะ อาบุระ" ในปัจจุบัน ชื่อ มิสุโตะ อาบุระ นั้นแปลว่า น้ำ กับ น้ำมัน ส่วนผสมซึ่งไม่มีวันรวมกันได้ แต่แฟนๆ จำนวนมากทั่วโลกติดใจส่วนผสมระหว่างระบำกับละครใบ้ของพวกเขา

ผู้ชมทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ สนใจเข้าชมการแสดงทั้งสองรอบอย่างล้นหลามจนต้องเสริมที่นั่งกว่าร้อยที่นั่งแต่ละรอบ ยิ่งไปกว่านั้นการแสดงนี้ยังได้รับคำชมเชยจากทั้งผู้ชมและสื่อมวลชนเป็นอย่างดีอีกด้วย

Activity Reports

The 6th Asian Cartoon Exhibition - Images of My Asian Neighbors -

The Japan Foundation, Bangkok, the Thai Cartoon Association and Rajamangala Institute of Technology Northeastern Campus Nakhonratchasima, in cooperation with the Embassy of Japan in Thailand, proudly present the 6th Asian Cartoon Exhibition in Bangkok in November and in Nakhonratchasima in December.

Visitors to the exhibition are bound to enjoy the 100 freshly made cartoons, each with its distinctive character. We hope that these 100 works of humor and satire would help nurture understanding toward Asia as a whole, its nations existing as neighbors "regionally" and "globally," as well as stimulate further interest towards its societies and cultures.

On the occasion of the opening in Bangkok, an artist talk by Thai cartoonists will be held at the main hall of the Japan Foundation, Bangkok, at 6:30 pm on Thursday 11 November 2003. Sia Thai Rat, the president of the Thai Cartoonists Association and the participant of the 2nd Asian Cartoon Exhibition, Surapon "Pon" Pittayasakul, the participant of the 6th Asian Cartoon Exhibition and other distinguished Thai cartoonists will give their talks on the situation of cartoons now, seasoning the topics with their satires and humor. Admission is free.

นิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 6

- ภาพลักษณ์ประเทศเพื่อนบ้านของเรา -

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และสมาคมการ์ตูนไทย ร่วมกับสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทยมูลนิธิเอเชียและนิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 6 โดยจะจัดแสดงที่กรุงเทพฯ ในเดือนพฤศจิกายน และที่จังหวัดนครราชสีมาในเดือนธันวาคมคณนี้

ผู้เข้าชมนิทรรศการครั้งนี้จะได้ชื่นชมกับภาพการ์ตูนล่าสุดถึง 100 ภาพ แต่ละภาพมีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่น เราหวังว่าผลงานที่ผสมผสานไปด้วยอารมณ์ขันกึ่งล้อเลียนทั้ง 100 ภาพในครั้งนี้จะช่วยสร้างความเข้าใจอันดีต่อเอเชียได้ในฐานะที่ประเทศสมาชิกทุกประเทศอยู่ร่วมกันตั้งเพื่อนบ้าน "ร่วมทวีป" และ "ร่วมโลก" เดียวกัน และยังไปก่อกำเนิดขึ้นเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในระยยาวต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกด้วย

สำหรับพิธีเปิดนิทรรศการที่กรุงเทพฯ จะมีรายการศิลปะการแสดง โดยนักเขียนการ์ตูนไทยด้วย ในวันพฤหัสบดีที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 เวลา 18.30 น. ณ ห้องประชุมใหญ่ของมูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ โดยมีเชื้อ ไทยรัฐ นายกสมาคมการ์ตูนไทย "พล" หรือ คุณสุรพล พิทยาสกุล ตัวแทนนักเขียนการ์ตูนจากประเทศไทยในนิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 6 และนักเขียนการ์ตูนไทยอีกหลายคนมาร่วมพูดคุยถึงสถานการณ์การ์ตูนไทยในปัจจุบันด้วยแนวความคิดที่ผสมผสานไปด้วยอารมณ์ขันกึ่งเสียดสี ผู้สนใจสามารถเข้าชมได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ

คืนที่หอมหวาน และเสียงเรียก เหมียว เหมียว

นิทรรศการประติมากรรมและวิดีโอจัดวาง โดย ทักษิณา พิพิทกุล

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ เสนอนิทรรศการประติมากรรมและวิดีโอจัดวาง "คืนที่หอมหวานและเสียงเรียก เหมียว เหมียว" โดยศิลปินหญิงเก่งทักษิณา พิพิทกุล ณ ห้องอาร์ท แกลเลอรี ของมูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๘ - วันศุกร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖

ทักษิณา พิพิทกุลได้รับทุนจาก อาร์คัส โปรเจค ในปี ๒๕๔๔ เพื่อทำการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นเวลา ๖ เดือน ตลอดเวลานั้น เธอกระตือรือร้นที่จะสัมผัสและค้นคว้าทุกสิ่งที่สามารถเติมเต็มความกระหายใคร่รู้ทางศิลปะของเธอ ผลงานประติมากรรมชิ้นใหม่และงานวิดีโอจัดวางครั้งนี้ เปิดโอกาสให้เธอได้แสดงผลงานใหม่ที่เกิดจากความสนใจเกี่ยวกับอาหาร และความคิดสร้างสรรค์จากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมของสังคมญี่ปุ่น ซึ่งในมุมมองของเธอนั้น เป็นการผสมผสานที่ลงตัวของความคิดสร้างสรรค์และวิถีชีวิตของมนุษย์

ผู้ชมจำนวนมากที่มาชมนิทรรศการต่างตื่นตาไปกับผลงานของเธอ โดยมีเจ้าเหมียวสี่สหายเป็นเพื่อน แง่มุมของงานทุกชิ้น กลิ่น สี ขนาดและรูปร่าง เป็นดังกระจกเล็กๆเล็กน้อยที่สะท้อนด้านที่แตกต่างของสังคมร่วมสมัย

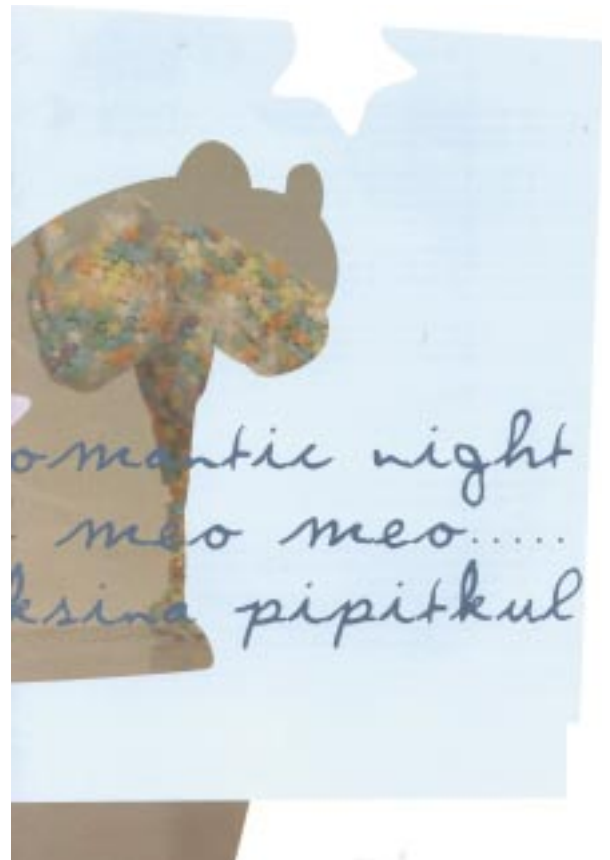
Romantic Night with Calling of Me-o Me-o

A Sculpture & Video Installation by Tuksina Pipitkul

The Japan Foundation, Bangkok presented a Sculpture & Video Installation entitled "Romantic Night with Calling of Me-o Me-o", featuring a versatile young female artist, ms. Tuksina Pipitkul, at the Art Gallery of the Japan Foundation, Bangkok from Monday 8 - Friday 26 September 2003.

Ms. Tuksina Pipitkul had been granted the ARCUS Project in 2001 to stay in Japan for six months. During her stay in Japan she was quite active researching anything related to the fulfillment of her artistic desire. This new sculpture & video installation exhibition has allowed her to show her new works inspired by her concerns of food and ideas resulting from her own experience with the way of life in Japanese society and its environment which, in her view, combine human creativity and their everyday life in beautiful harmony.

A lot of viewers who came to visit the gallery were fascinated by her works and by her multicolored feline friends. Every angle of each piece; smell, color, size and shape, are like tiny mirrors that reflect different sides of contemporary life.

Activity Reports

dumb type memorandum

The Japan Foundation, Bangkok and the Bangkok Playhouse proudly presented a premier performance entitled "memorandum" by dumb type at the Bangkok Playhouse on 27 September 2003, in celebration on the occasion of ASEAN-Japan Exchange Year 2003.

Dumb type is an art collective founded in 1984. Their performances are marked for portraying a dark, cynical, and humorous world where technology becomes a part of life. Memorandum, one of dumb type's latest performances, enthralled the audience with its powerful images barraged on a gigantic screen, combining multimedia, dance and fragmented narrative to beautifully present the architecture of memory on stage.

With a full house and hundreds of compliments from media, memorandum could undoubtedly boast of its huge success as one of Thailand's best avant-garde performances of the year.

dumb type

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และโรงละครกรุงเทพภูมิใจเสนอการแสดงครั้งสำคัญ ภายใต้ชื่อ "memorandum" โดยคณะ dumb type ณ โรงละครกรุงเทพ เมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2546 เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองปีการแลกเปลี่ยน อาเซียน-ญี่ปุ่น 2003

คณะ dumb type เป็นกลุ่มศิลปินที่ได้รับการกล่าวขานถึงอย่างกว้างขวางถึงความสามารถในการถ่ายทอดให้เห็นโลกในด้านมืด เต็มไปด้วยการเหยียดหยันและขบขัน อันมีเทคโนโลยีเป็นวิถีชีวิต memorandum หนึ่งในการแสดงชุดล่าสุดของพวกเขาตรงความสนใจของผู้ชมไว้ด้วยคลื่นภาพอันทรงพลังที่ถาโถมสู่จอยักษ์ ผสมผสานกับสื่อผสม ลีลาการเต้น และการบรรยายเพื่อถ่ายทอดความทรงจำให้ปรากฏบนเวทีได้อย่างงดงาม

จากจำนวนผู้ชมที่เต็มโรงและเสียงชื่นชมจำนวนมากจากสื่อต่างๆ ทำให้ Memorandum ซึ่งได้รับการยกย่องจากหลายสื่อต่างๆ ให้เป็นหนึ่งในการแสดงแนวใหม่ที่ดีที่สุดในรอบปีของประเทศไทยนั้น สามารถอวดอ้างความสำเร็จในครั้งนี้ได้อย่างไม่ต้องสงสัย

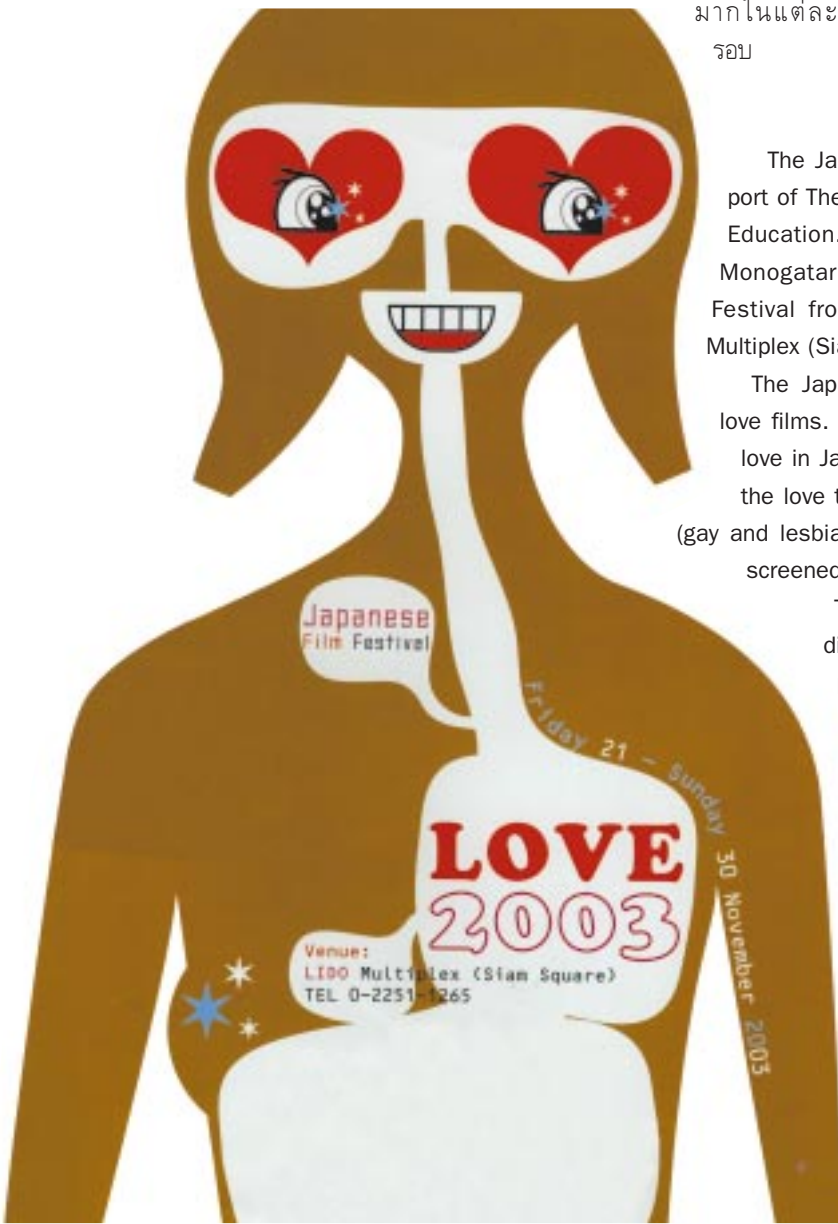
dumb type memorandum

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น - รักหลากหลาย 2003

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และโรงภาพยนตร์ลิโด้ มัลติเพล็กซ์ โดยได้รับการสนับสนุนจากสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย บริษัท อินโนมีเดีย จำกัด, J-Education, ดีแทค, โชกุกุสซึ โมโนกาตารี บริษัทหน้ามิ่งพอลโล (ไทย) จำกัด และนิตยสาร Pulp Magazine เสนอเทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น ณ โรงภาพยนตร์ลิโด้ (สยามสแควร์) ตั้งแต่วันที่ 21 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2546

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่นปีนี้นำเสนอภาพยนตร์รักหลากหลายรูปแบบ โดยผู้จัดตั้งใจคัดสรรภาพยนตร์ที่มีความโดดเด่นในฐานะที่เป็นเรื่องรักในอดีตไล่มาจนถึงยุคปัจจุบัน อันที่จริงความรักก็มีหลายรูปแบบ ไม่ใช่มีแต่เพียงรักของหนุ่มสาวเท่านั้น หากยังมีความรักของคนในครอบครัว รักของพี่น้อง และแม้แต่รักร่วมเพศ ดังที่ได้หยิบยกภาพยนตร์ 10 เรื่อง ตัวแทนของ-รักหลากหลาย-มาเสนอฉายไปแล้วนั้น

ผลงานทั้ง 10 เรื่องล้วนแต่เป็นงานชิ้นโบว์แดงของผู้กำกับภาพยนตร์ในแต่ละยุค ที่ยังมีอิทธิพลต่อผู้กำกับสมัยนี้ ไม่เฉพาะแต่ในญี่ปุ่นเท่านั้น หากแต่ทั่วโลกด้วย ผู้ชมต่างได้รับความบันเทิงใจจากการชมภาพยนตร์รักหลากหลาย จากเทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่นคราวนี้ เห็นได้จากจำนวนผู้ชมทั้งประชาชนทั่วไป ผู้สื่อข่าว นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และคนในวงการภาพยนตร์ให้ความสนใจเข้าชมกันเป็นจำนวนมากในแต่ละรอบ

The Japan Foundation, Bangkok and LIDO Multiplex with support of The Embassy of Japan in Thailand, Innomedia Co., Ltd., J-Education.com, Apollo (Thailand) Co.,Ltd., DTAC, Shokubutsu Monogatari and Pulp Magazine presented the Japanese Film Festival from Friday 21 - Sunday 30 November 2003 at LIDO Multiplex (Siam Square).

The Japanese Film Festival of this year featured a series of love films. From the past up to now, there has been diversity of love in Japan; not only the love between boys and girls but also the love toward family, brothers, sisters, and the same genders (gay and lesbian). Under the theme of love, 10 selected films were screened in this festival.

Those 10 films are all masterpieces by Japanese film directors of each and they still have great influence on present day directors not only at home but also worldwide. The audience enjoyed the diversity of love through those films. The audiences; were large, consisting of the general public, mass media, film critics and film people for each screening.

Japanese Film Festival - Love 2003

August (All about mothers)

สิงหาคม (แม่)

Aug 1	Deciduous Tree	105 mins
1 ส.ค.	ใบไม้ร่วง	105 นาที
Aug 8	Faraway Sunset	119 mins
8 ส.ค.	อัสดงคตที่ห่างไกล	119 นาที
Aug 15	Home of Acorns	111 mins
15 ส.ค.	บ้านลูกโอ๊ก	111 นาที
Aug 22	A Brief Message from the Heart	112 mins
22 ส.ค.	จดหมายย่อจากหัวใจ	112 นาที
Aug 29	The Flag, Class A Gread 4	86 mins
29 ส.ค.	แต่คุณครูด้วยดวงใจ	86 นาที

September (Music on Play)

กันยายน (บทเพลงจากใจ)

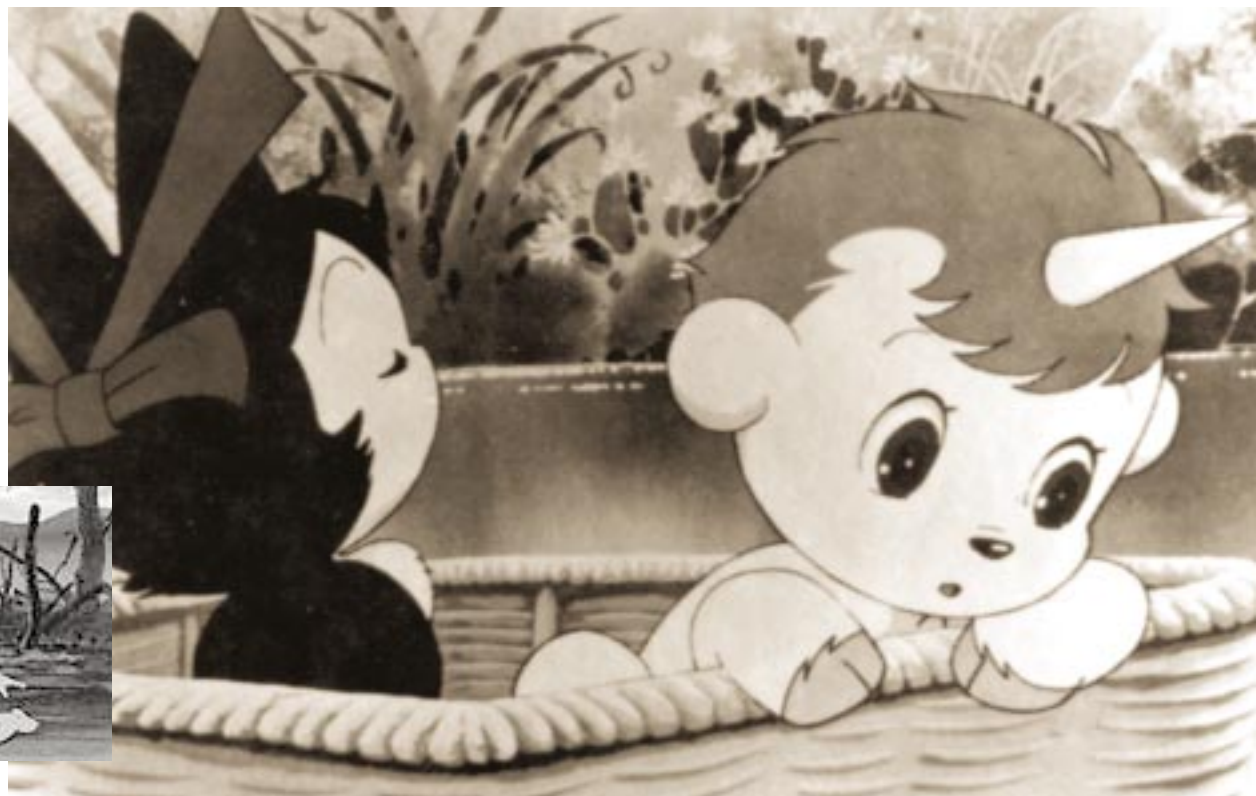
Sep 5	Lady Camellia	95 mins
5 ก.ย.	เพลงลิ่อรัก	95 นาที
Sep 12	Nodo-Jiman	112 mins
12 ก.ย.	โนะโตะยิมัง ประกวดร้องเพลงมือสมัครเล่น	112 นาที
Sep 19	Rock Requiem	100 mins
19 ก.ย.	แต่เพื่อนรัก.....ด้วยเพลงร็อค	100 นาที
Sep 26	Bloom in the Moonlight	125 mins
26 ก.ย.	เรื่องของเรนทาโร ทะชิ	125 นาที

October (Animation Film)

ตุลาคม (ภาพยนตร์อนิเมชัน)

Oct 3	Taro, The Dragon Boy	75 mins
3 ต.ค.	ทาโร ลูกชายมังกร	75 นาที
Oct 10	Unico	90 mins
10 ต.ค.	ยูนิโกะ	90 นาที
Oct 17	Animation Medley	89 mins
17 ต.ค.	รวมภาพยนตร์การ์ตูนสั้น	89 นาที
Oct 24	Barefoot Gen	110 mins
24 ต.ค.	เหยื่อสงคราม	110 นาที
Oct 31	Tombstone for Fireflies	88 mins
31 ต.ค.	สุสานหิ่งห้อย	88 นาที

Weekend
Theater

Project title:

Professional Training on Microfinance and Microenterprise Development in Asia

Project Summary:

A 2-week Professional Training Course on Microfinance and Microenterprise Development in Asia was organized to train thirty senior staffs of credit unions and microfinance institutions from 11 countries including Bangladesh, Cambodia, Indonesia, Lao PDR, Malaysia, Mongolia, Nepal, the Philippines, Sri Lanka, Taiwan ROC, Thailand and Vietnam to understand the different approaches and methodologies on Microfinance development and to develop strategies on poverty alleviation, and business planning.

The objective of the training is to improve skills and knowledge for under-

standing three aspects of microfinance and microenterprise development. Those are (1) the institutional development framework for microfinance institution; (2) design of microfinance program for low-income members/clientele using the self-help and mutual help concept; and (3) business planning and management of a microfinance program. Two experienced trainers who specialize in microfinance development and credit union issues led the course.

The training was started by opening remarks of Mr. Yutaka Homma, Director General of the Japan Foundation, Bangkok, and was followed by a keynote address of Mr. Anan Chatrurachewin,

Manager of Federation of Saving and Credit Cooperatives of Thailand Ltd., on the topic of "One Tambon One Product project (OTOP)." He explained three principles of the OTOP movement including think globally, act locally; independence and creativity; and fostering human resources. The project is one strategy for poverty alleviation creating more job opportunities for people. It is also providing support to market the products nationally and globally, which will ensure the viability of the business of the poor people. After that, the program went into detail of the training courses, which was divided into three modules. The first one was the

รายละเอียดโครงการโดยย่อ
 หลักสูตรการฝึกอบรมครั้งนี้ใช้เวลา 2 สัปดาห์ เพื่อให้ศึกษาความรู้ในเรื่องของการพัฒนาสถาบันการเงินระดับรากหญ้า และการดำเนินกิจการขนาดย่อมในทวีปเอเชีย โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในระดับอาวุโสของสหกรณ์ออมทรัพย์ และสถาบันการเงินระดับรากหญ้า จำนวน 30 ท่าน มีประเทศที่เข้าร่วมฝึกอบรมครั้งนี้ทั้งหมด 11 ประเทศ ได้แก่ บังคลาเทศ, กัมพูชา, อินโดนีเซีย, สาธารณรัฐประชาชนลาว, มาเลเซีย, มองโกเลีย, เนปาล, ฟิลิปปินส์, ศรีลังกา, ไต้หวัน, ไทย และเวียดนาม ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกลวิธีที่แตกต่างกันไป ในการเข้าถึงเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจระดับรากหญ้า และการพัฒนากลยุทธ์เพื่อการบรรเทาปัญหาความยากจน รวมถึงการวางแผน

ทางธุรกิจ
 วัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมครั้งนี้ เพื่อสร้างเสริมทักษะและความรู้ อันก่อให้เกิดความเข้าใจในทิศทางทั้ง 3 ทิศทางของการพัฒนาสถาบันการเงินระดับรากหญ้าและการดำเนินกิจการขนาดย่อม ประกอบไปด้วย
 1) โครงสร้างในการพัฒนาระบบสำหรับสถาบันการเงินระดับรากหญ้า
 2) การออกแบบโปรแกรมสำหรับสถาบันการเงินระดับรากหญ้าเพื่อสมาชิกหรือลูกค้าที่มีรายได้น้อย ให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และสร้างแนวคิดในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 3) การวางแผนธุรกิจ และการจัดการในส่วนของโปรแกรมเศรษฐกิจระดับรากหญ้า
 วิทยากรผู้มีประสบการณ์ทั้ง 2 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มี

หัวข้อโครงการ การฝึกอบรมสู่ความเป็นมืออาชีพ

ในเรื่องของการพัฒนาสถาบันการเงินระดับรากหญ้า และการดำเนินกิจการขนาดย่อมในทวีปเอเชีย

Microfinance Policy Development that provided participants with a profound knowledge of poverty. The second module was Microfinance Institutional Development that introduced the concept of "Credit Union Microfinance Methodology (CUMI) to the participants. This concept was captured with high interest by the participants, because CUMI empowers the "have less" concept through its wealth building strategy (saving). The last one was the Project designing exercise to give a real life assessment of the current microfinance programs of each participant's

หลังจากนั้นได้เริ่มเข้าสู่รายละเอียดของโครงการการฝึกอบรม โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- 1) การพัฒนาโยบายด้านการพัฒนาสถาบันการเงินระดับรากหญ้า โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความรู้ในเรื่องความยากจน
- 2) การพัฒนาสถาบันการเงินระดับรากหญ้า มีผ่านแนวคิดของ "หลักการของเศรษฐกิจทางการเงินระดับรากหญ้า แห่งสหกรณ์ออมทรัพย์ (CUMI)" ให้แก่ผู้เข้าร่วมฝึกอบรม แนวคิดนี้ได้ถูกจับตามองด้วยความสนใจจากผู้เข้าร่วมเป็นพิเศษ เนื่องจาก CUMI เป็นแนวคิดที่จะสร้างความมั่งคั่ง
- 3) การฝึกอบรมแบบโครงการ เพื่อการประเมินจากประสบการณ์จริงของผู้เข้าร่วมฝึกอบรมใน

three principles of the OTOP movement including think globally, act locally; independence and creativity

3 จุดที่สำคัญ ในการเคลื่อนไหวของกลุ่ม OTOP นั่นคือ คิดอย่างเป็นสากล แต่ดำเนินงานแบบท้องถิ่น โดยก่อให้เกิดอิสระทางความคิดและมีการสร้างสรรค์

country in order to equip them with knowledge, technical expertise and methodologies in the evaluation, implementation of a business enterprise.

Furthermore, the participants spent a two-day field trip in Surat Thani province, the Southern region of Thailand, to learn a "real-life" experience with some of the community projects taking place there, and observing first-hand experience of the cooperatives and credit unions development in the province. At the end of the training course, participants gained a broader perspective on the significant role of their organizations in the microfinance field, Program Design, and enterprise development tools. The batch also formed an informal organization called "Empower.net", which will serve as a forum to share good practices and facilitate consultations after they returned to their respective countries through Internet.

ความชำนาญพิเศษในเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจระดับรากหญ้า และสหกรณ์ออมทรัพย์ ให้เกียรติมาเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมครั้งนี้

การฝึกอบรมเริ่มต้นด้วยการให้ข้อคิดเห็น โดย มร. ยูทากะ ฮิมมะ ผู้อำนวยการมูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และต่อด้วยการกล่าวถึงประเด็นหลักที่มีความสำคัญในขณะนี้ โดยคุณอนันต์ ฉัตรประวิตร ผู้จัดการ แห่ง Federation of Saving and Credit Cooperative of Thailand Ltd., ในหัวข้อเรื่อง "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือ OTOP" คุณอนันต์ได้อธิบายใน 3 จุดที่สำคัญในการเคลื่อนไหวของกลุ่ม OTOP นั่นคือคิดอย่างเป็นสากล แต่ดำเนินงานแบบท้องถิ่น โดยก่อให้เกิดอิสระทางความคิดและมีการสร้างสรรค์ใหม่ๆ ตลอดจนส่งเสริมในเรื่องของทรัพยากรมนุษย์ โครงการนี้ถือเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ในการบรรเทาปัญหาความยากจนโดยสร้างโอกาสและสร้างงานให้กับประชาชนเพิ่มมากขึ้น และถือว่าเป็นการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์แบบไทย และมีความเป็นสากลป้อนเข้าสู่ตลาดอีกด้วย ถือเป็น การสร้างความมั่นใจให้กับ การเจริญเติบโตของธุรกิจภาคประชาชนที่มีรายได้น้อย

โครงการสถาบันการเงินระดับรากหญ้าของแต่ประเทศ ทั้งนี้เพื่อเน้นให้เกิดความรู้ ความชำนาญทางเทคนิค และกลวิธีการประเมินในการปฏิบัติตามข้อตกลงของกิจการทางธุรกิจ

นอกจากนั้นแล้วผู้เข้าร่วมฝึกอบรมยังมีเวลา 2 วัน สำหรับการเดินทางไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อศึกษาประสบการณ์จากชีวิตจริงกับชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ และสังเกตการณ์จากประสบการณ์ตรงของสหกรณ์ และสหกรณ์ออมทรัพย์ ที่ได้พัฒนาขึ้นในจังหวัด และในตอนท้ายของการฝึกอบรม ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมต่างได้รับมุมมองที่กว้างขวางมากขึ้น ต่อนัยสำคัญต่อองค์กรของพวกเขาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสถาบันการเงินระดับรากหญ้า การออกแบบโครงการ และเครื่องมือในการพัฒนากิจการ ซึ่งในส่วนนี้จะป็นรูปแบบองค์กรที่ไม่เป็นทางการที่เรียกว่า "Empower.net" เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน หลังจากที่ได้รับประสบการณ์กลับสู่ประเทศของตนโดยสามารถรับรู้ข้อมูลต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต

Talk about... TEA

Tea, is one kind of beverage from nature that causes many people to be fascinated with its rich flavor and soft scent. Just a small taste of tea gives an energetic feeling. The greatest way for drinking tea is amidst a peaceful atmosphere, which goes along with the rich flavor of tea. Drinking tea is a superb activi-

ty for relaxing. Moreover, drinking tea has become a well-known cultural activity all over the world. Each country has their own method according to their culture for tea ceremony. Japan's Tea Ceremony, which is called "Cha-do", has been carried on for more than a century, so "Cha-do" should be called "An Identity Pleasing Art", which involves a religious philosophy that is quit complex and interesting, highly regarded as other ancient arts.

It is quite fortunate for Thai people that we have brought the tea ceremony to Thailand, promoted with the best of one's ability to everyone that is interested in the tea ceremony. The Organization responsible for this is "Chado Urasenke Tankokai Bangkok Association (CUTBA)", that has promoted and conducted training in the Tea Ceremony in Thailand for more than 20 years. Ms. Fumiko Boughey, as a member of CUTBA, graciously provides us with special details of the ceremony.

"In fact, Japan gained the culture of this ceremony from China in

the 12th century. The Zen monks spent a long time in voyage to learn about Buddhist doctrine on the Silk Road. The nature of tea gives energy and refreshes the spirit to everyone who experiences it. Drinking tea was very popular in ancient times amongst Zen monks when they had a long time practice in the Buddhist Doctrine. Then, making tea was applied to the concept of the Buddhist Doctrine in Training of Zen monks for bringing peace to their minds. This method was accepted worldwide, but especially in the group of Samurai. They found that the Tea Ceremony was the way to bring them the great concentration."

"No Rikkui, the Zen monk was the important person who developed and gave the standards for the Tea Ceremony. His methods brought the Ceremony to a high art form that has been accepted long ago. He also gave the four standards of Tea Ceremony, which include "Wa" which means the relationship among mankind, including, the relationship between human and nature or Instrument and manner of making tea. "Ke-I" means sincere respect to everything. "Se-I" means the purity of physical form and mind. "Ja-Ku" means to free oneself from distress or have peace in mind." Ms.Fumiko described in an extremely interesting way about the long history of this ceremony.

At the first period, this art was very popular in the groups of Zen monks, warriors and the high class. However, when western culture was popular in Japan, Japanese women started to practice this art until it became one of their own arts, which all-Japanese women should learn. **"Since the groups of Samurai no longer exist in Japan, the women have been practicing the Tea Ceremony. The ceremony was more popular after the end of World War II and was regarded as the training course for improving personality and art skills according to Japanese Tradition. Presently,**

Ms.Fumiko Boughey
 คุณฟูมิโกะ บุษิ

ว่าด้วยเรื่อง..... ชา

"การฝึกปฏิบัติพิธีชงชา นั้น ผู้ฝึกต้องอาศัยเวลาในการเรียนรู้ที่ละขั้นตอนเพื่อเข้าถึงหัวใจของมัน ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความถ่อมตนไม่ยึดติดกับความสะดวกสบาย และตั้งใจเย็นที่ จะฝึกฝนพัฒนาตนเองขึ้นไปเรื่อยๆ"

ชา เครื่องดื่มจากธรรมชาติอีกชนิดหนึ่งที่ทำให้ใครหลายๆ คนอดไม่ได้ที่จะเคลิบเคลิ้มกับรสชาติอันกลมกล่อม ผสานกับกลิ่นหอมอ่อนๆ และความรู้สึกละมุนๆ อบอุ่นที่กระปรี่กระเปร่าหลังจากที่ได้จิบแม่เพียงเล็กน้อย ยิ่งเมื่อได้อยู่ท่ามกลางบรรยากาศที่ร่มรื่นเย็นสบาย การดื่มชาถือเป็นการพักผ่อนที่ยอดเยี่ยมไม่แพ้อย่างอื่นเลยทีเดียว

แต่ที่พิเศษไปกว่านั้นก็คือ การดื่มชาได้กลายเป็นวัฒนธรรมที่แพร่หลายในทุกประเทศทั่วโลก จนแต่ละประเทศต่างก็มีวิธีการดื่มชาที่แตกต่างกันไปตามวิถีทางวัฒนธรรมของตน ในประเทศไทยเองก็เช่นกัน วัฒนธรรมการดื่มชาและชงชา หรือ "ชะโด" ได้ถูกพัฒนาสืบต่อกันมาหลายศตวรรษจนเรียกได้ว่าเป็นศิลปะที่มีเอกลักษณ์งดงาม สอดแทรกไว้ด้วยปรัชญาศาสนาที่ซับซ้อนน่าสนใจไม่น้อยไปกว่าศิลปะโบราณประเภทอื่นๆ เลย

ถือเป็นโชคดีของคนไทยที่มีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับพิธีชงชาญี่ปุ่นอยู่ใกล้ตัว อีกทั้งยังพร้อมที่จะเผยแพร่ศิลปะแขนงนี้ให้แก่ผู้สนใจอย่างเต็มที่เสียด้วย หน่วยงานที่เรากำลังพูดถึงอยู่นี้คือสมาคมพิธีชาอุระเซนเคะตันโกไก (สชอต) ที่เผยแพร่และฝึกสอนพิธีชงชาญี่ปุ่นในประเทศไทยมานานกว่า

20 ปี คุณฟูมิโกะ บุชิ หนึ่งในสมาชิกของสมาคมฯ ให้เกียรติเล่าถึงความพิเศษของพิธีชงชาญี่ปุ่นให้เราฟังอย่างละเอียด

"แท้จริงแล้วญี่ปุ่นได้รับวัฒนธรรมการดื่มชามาจากประเทศจีนในศตวรรษที่ 12 นำเข้ามาโดยพระเซนที่เดินทางไปศึกษาพระธรรมไกลถึงดินแดนสายไหม และด้วยคุณสมบัติของชาที่ช่วยให้รู้สึกกระปรี่กระเปร่าสดชื่น การดื่มชาในระยะแรกจึงเป็นที่นิยมในหมู่พระเซนที่ต้องฝึกกรรมะเป็นเวลานาน ต่อมาการชงชาได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกกรรมะของพระเซนเพื่อให้เกิดความสงบแห่งจิตซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับในวงกว้าง โดยเฉพาะในหมู่นักบวชชาบูไรที่พบว่า เป็นหนทางในการฝึกสมาธิได้เป็นอย่างดี"

"บุคคลสำคัญที่พัฒนาและกำหนดมาตรฐานของพิธีชงชาจนกลายเป็นยอดแห่งศิลปะที่ยอมรับสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบันคือ พระเซนโนะ ริคคิว ท่านผู้นี้ได้กำหนดหลักการพื้นฐาน 4 ข้อ ได้แก่ "วะ" หมายถึงความกลมกลืนระหว่างมนุษย์ ไม่ว่าจะ เป็นมนุษย์กับธรรมชาติหรือเครื่องมือชงชา กับท่าทางที่ใช้ "เคอิ" หมายถึง การให้ความเคารพต่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัวด้วยความจริงใจ "เซอิ" หมายถึง ความบริสุทธิ์สะอาดทั้งกายและใจ และ "จะคิ" หมายถึง การหลุดพ้นจากทุกข์หรือความสงบแห่งจิต" คุณฟูมิโกะบรรยายถึงประวัติศาสตร์

"Learners need time to study step by step for approaching the main point of the ceremony. Therefore, they should have modesty, and calmly practice to continue improving themselves."

the tea ceremony has been declared a standard course for Japanese girls as well."

For the foreigners that are interested in this art, Ms Fumiko suggested, should find a person who has the knowledge about the philosophy of Buddhism as they could explain about the Tea Ceremony according to its tradition.

"In fact, the learners don't need to prepare anything. However, one thing, that would help the learners absorb the information and process easily in this art, is the basic concept of philosophy. Thai people or Asians should be able to learn the Tea Ceremony faster than the European, because our basic concepts are rooted in Buddhist religion." Further, The real object of the Tea Ceremony is to practice for your mind to be pure and have concentration; therefore, study and practice of the Tea Ceremony has no specific time in learning. The learners should routinely practice.

"Learners need time to study step by step for approaching the main point of the ceremony. Therefore, they should have modesty, and calmly practice to continue improving themselves."

อันยาวนานของพิธีชงชาได้อย่างน่าทึ่ง ในระยะแรกศิลปะประเพณีนี้เป็นที่นิยมกันในหมู่พระชน นักรบและชนชั้นสูงเท่านั้น แต่ต่อมาเมื่อวัฒนธรรมตะวันตกเริ่มแพร่หลายเข้าไปยังประเทศญี่ปุ่น ศิลปะแขนงนี้จึงเริ่มฝึกปฏิบัติในหมู่สตรีซึ่งกลายเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่ผู้หญิงญี่ปุ่นควรมีติดตัว

"หลังจากที่ชนชั้นซามูไรเริ่มสูญหายไปจากญี่ปุ่นในยุคญี่ปุ่นสมัยใหม่ ผู้หญิงเริ่มฝึกปฏิบัติพิธีชงชาและยังแพร่หลายมากขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยถือเป็นการฝึกอบรมบุคลิกภาพและทักษะทางศิลปะตามแบบแผนของญี่ปุ่น ในปัจจุบันพิธีชงชาถูกกำหนดให้อยู่ในหลักสูตรการเรียนของเด็กผู้หญิงญี่ปุ่นด้วย"

สำหรับชาวต่างชาติที่สนใจเรียนรู้ศิลปะประเพณี คุณฟูมิโกะแนะนำว่าผู้ที่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับปรัชญาศาสนาพุทธจะสามารถซึมซับวัฒนธรรมโบราณนี้ได้ดีกว่าผู้ที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างโดยสิ้นเชิง

"จริงๆ แล้วผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเตรียมตัวอะไรมาก แต่สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนซึมซับศิลปะแขนงนี้ได้ดีมากขึ้น คือการมีความรู้เรื่องปรัชญาแนวคิดพื้นฐานบ้างเท่านั้น เท่าที่ดิฉันสัมผัสสุดพบว่าชาวไทยหรือชาวเอเชียจะเรียนรู้พิธีชงชาได้เร็วเมื่อเปรียบเทียบกับชาวยุโรป น่าจะเป็นเพราะว่ามีพื้นฐานความคิดมาจากรากฐานทางพุทธศาสนาเหมือนกันก็ได้"

และเนื่องจากเป้าหมายที่แท้จริงของพิธีชงชาคือการฝึกจิตให้บริสุทธิ์และฝึกสมาธิให้แน่วแน่น การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติพิธีชงชาจึงไม่มีเวลากำหนดแน่นอน ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นเหมือนกิจวัตรในชีวิตประจำวัน

"การฝึกปฏิบัติพิธีชงชานั้นผู้ฝึกต้องอาศัยเวลาในการเรียนรู้ที่ละขั้นตอนเพื่อเข้าถึงหัวใจของมัน ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความถ่อมตนไม่ยึดติดกับความสะดวกสบาย และต้องใจเย็นที่จะฝึกฝนพัฒนาตนเองขึ้นไปเรื่อยๆ"

เมื่อเราถามถึงความรู้สึกร่วมตัวของคุณฟูมิโกะในฐานะที่เป็นอาจารย์สอนพิธีชงชาญี่ปุ่นให้แก่ชาวต่างชาติ เธอก็แบ่งปันด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่างานนี้เป็นงานที่น่าสนใจกว่าที่เธอคาดคิดไว้แต่แรกมาก

"ดิฉันรู้สึกว่าการนี้เป็นงานที่น่าสนใจและท้าทายมาก เพราะผู้เรียนมีความสนใจที่หลากหลายแตกต่างไปจากชาวญี่ปุ่นที่อาจไม่มีความสงสัยในจุดนั้นๆ มาก่อนเลย ยิ่งไปกว่านั้นขณะที่สอนดิฉันก็รู้สึกเหมือนตัวเองกำลังเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ด้วยเหมือนกัน ไม่ว่าจะป็นแนวคิด วัฒนธรรมหรือลักษณะนิสัยของชาวไทยที่แตกต่างไปจากชาวญี่ปุ่น ซึ่งดิฉันพบว่าหลายอย่างสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย"

สิ่งที่น่าชื่นใจอีกอย่างหนึ่งที่คุณฟูมิโกะเล่าให้เราฟังก็คือ เท่าที่ผ่านมาเสียงตอบรับที่สมาคมฯ ได้รับจากชาวไทยและชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในเมืองไทยถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจและมีแนวโน้มว่า

When we asked about her opinion as the professional in Tea Ceremony and in teaching foreign student, she told us with a smile that this job was very interesting more than she had expected,

"I felt this work was very interesting and challenging, because of the various interesting of the learners who are different from Japanese. Sometimes in class, questions that I never heard in Japan before were asked quite often. I could learn new things as well, for example, the concept, culture or characteristic of Thai people that is quite different from Japanese. I found many things that I could adapt for use in my daily life."

One thing, that impressed Ms Fumiko was the learners response to Japanese society: not only the Thai students but also the foreigners that live in Thailand. It was a good criterion and trend for the future.

"Now, we get attention and invitations from many organizations, that ask us to demonstrate the Tea Ceremony quite often. In addition, we still have the basic

Tea ceremony course for foreigners, which has been favored continuously by many people until we can open other classes at a higher level."

However, more people still think that this art is quite complex and too difficult to reach, Ms Fumiko suggests that you should come to learn this ceremony by yourself; which is the best way.

"In Fact, the Tea Ceremony like other arts might be suitable for some and not for everyone. I would like to suggest if you are interested in this art, you should try to open your mind and come to experience this art by yourself. If you like it, you will know it is not too hard."

After the interview with Ms Fumiko, she brought the hot green tea, which was just made, together with the dessert that was decorated very fantastically and served us. With the beautiful manner and a friendship that she gave us it encouraged us to really want to try this ceremony. A great experience that will be impressed in our minds for a long time.

จะดีขึ้นเรื่อยๆในอนาคต

"ปัจจุบันเราก็ได้รับความสนใจและการเชื้อเชิญจากหลายหน่วยงานให้เราไปจัดแสดงพิธีชงชาอยู่บ่อยครั้ง เรายังมีการจัดอบรมพิธีชงชาเบื้องต้นให้แก่ชาวต่างชาติด้วย ซึ่งเท่าที่ผ่านมามีผู้สนใจเข้าอบรมอย่างต่อเนื่องจนเราสามารถเปิดอบรมในระดับต่อไปได้"

อย่างไรก็ตามยังมีผู้สนใจหลายคนมองว่า ศิลปะแขนงนี้ดูซับซ้อนและยุ่งยากเกินกว่าจะเข้าถึง ซึ่งในจุดนี้คุณฟูมิโกะมองว่าการเข้ามาสัมผัสด้วยตัวเองจะเป็นหนทางที่ดีที่สุด

"จริงๆแล้วพิธีชงชาก็เหมือนกับศิลปะแขนงอื่นๆที่อาจเหมาะสำหรับบางคน และไม่เหมาะสำหรับบางคน จึงอยากแนะนำให้ผู้ที่สนใจลองเปิดใจเข้ามาสัมผัสด้วยตนเองว่าเป็นอย่างไร คิดว่าถ้ามีความชอบจะไม่รู้สึกว่ายากเลย"

หลังจากการสนทนา คุณฟูมิโกะนำชาเขียวร้อนๆที่เพิ่งชงเสร็จใหม่ๆพร้อมกับขนมหวานที่จัดเรียงอย่างน่ารักประทานมาเสิร์ฟให้เราด้วยตนเอง ท่าทางที่นอบน้อมงดงามประกอบกับมิตรไมตรีที่เธอมอบให้ ยิ่งทำให้เราอยากสัมผัสกับพิธีชงชาญี่ปุ่นขึ้นมากในทันที คงเป็นประสบการณ์การดื่มชาที่น่าจดจำไปอีกนาน

Making Tea Conner

After we have experienced the scent of the Tea Ceremony closely from Ms Fumiko, as a trainer. Let's listen to what special that Thai student have learned from this art training.

Khun Kannapat Ruenpirom , 24 year-old a teacher at Chulalongkorn University Demonstration School and Part-time tea master at Chado Urasenke Tankokai Bangkok Association (CUTBA)

"Because my major is Japanese language, I would like to learn about Japanese Culture as well. That is the reason that made me interested in Tea Ceremony. I was impressed with the atmosphere and various behind the scene-concept that made me understand the core of life. So, I decided to study seriously"

Even though, Khun Kanaphat has practiced ฝึกฝน to the level of trainer, the differences in culture and nature between Thai and Japanese still is an obstacle for understanding this art.

"The Tea Ceremony of Japan has a relationship with nature and changing of seasons, whatever the selection of tools or decoration of the flowers. This point was difficult for me to understand clearly, because the seasons in our country are completely different from Japan"

มุมมองคนชงชา

หลังจากที่เราได้สัมผัสกับกลิ่นอายอันหอมกรุ่นของพิธีชงชาอย่างใกล้ชิดจากคุณฟูมิโกะ บุษิ ครูผู้สอนแล้ว ลองมาฟังความรู้สึกของผู้เรียนชาวไทยดูบ้างว่าพวกเขาได้พบกับความพิเศษอะไรจากการฝึกศิลปะนี้

คุณกณภัทร รื่นภิรมย์ อายุ 24 ปี

อาจารย์สอนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เล่าให้เราฟังว่าได้ฝึกฝนพิธีชงชาญี่ปุ่นมากกว่า 3 ปีแล้ว และปัจจุบันกลายเป็นหนึ่งในสองอาจารย์ไทยที่สอนพิธีชงชาญี่ปุ่นในสมาคมพิธีชงชาเซนเคะดันโกไก (สชอต)

"ในตอนแรกๆ เหตุผลที่สนใจเรียนพิธีชงชาก็เพราะดิฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกจึงต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นด้วย แต่พอมาได้สัมผัสกับวิถีชีวิตที่เรียบง่ายกับบรรยากาศที่เงียบสงบและแนวคิดเบื้องหลังต่างๆ ที่ทำให้เราเข้าใจถึงแก่นสารของชีวิต จึงตัดสินใจเรียนอย่างจริงจัง"

ถึงแม้คุณกณภัทรจะฝึกฝนพิธีชงชาจนถึงขั้นอาจารย์แล้ว แต่ความแตกต่างทางภูมิประเทศระหว่าง ประเทศไทยและญี่ปุ่นยังเป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจกับศิลปะนี้อยู่บ้าง

"เนื่องจากพิธีชงชาญี่ปุ่นสัมพันธ์กับธรรมชาติและมีการเปลี่ยนแปลงของฤดูต่างๆมากไม่ว่าจะเป็นในด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ต่างๆหรือการตกแต่งด้วยดอกไม้ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ยากสำหรับดิฉันที่จะเข้าใจจุดนี้อย่างชัดเจนเพราะฤดูของไทยแตกต่างจากฤดูของญี่ปุ่นโดยสิ้นเชิง"

คุณโอษิต โลจนะโกสิทร์ อายุ 22 ปี

เพิ่งศึกษาจบคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย ABAC

มองว่าการได้ลองมาเรียนรู้พิธีชงชาญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่สนุกและท้าทาย

"จริงๆแล้วผมสนใจศาสนาพุทธแบบเซนมาก พอไปอ่านเจอว่าพิธีชงชา มีความเกี่ยวข้องกับปรัชญาแนวนี้ด้วยก็เลยสนใจมาเรียน ซึ่งผมได้พบว่าการฝึกชงชาญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่สนุก เพราะได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ไม่เคยทำและไม่เคยเห็น ถึงแม้ว่าการฝึกจะมีความซับซ้อนแต่ก็มีความหมายในตัวของมันเอง"

Khun Osit Lojanakosin,

who just graduated from the Faculty of Business, ABAC

thought the Tea Ceremony was enjoyable and challenging.

"In fact, I am interested in Zen, when I found that the Tea Ceremony was concerned with the philosophy of Zen, I decided to study it. I thought this ceremony was enjoyable because I had a chance to do something that I have never done and seen before, even though the practice was quite complex but so meaningful in itself".

Khun Anucha Chonwajidra, a dentist, thought he just came to train for 1 month, shared his idea very interestingly.

"I thought the first essential that I got are friends from many careers. I realized the differences among the careers, which helped me open my world so much. The second was peace from the Ceremony. Because I am always active making tea helped me relax and have more concentration. The other special thing was appreciation of art that is intertwined in this Ceremony, whatever pictures, dishes, flowers were used all had their own unique quality which is different with each season".

The point that attracted him to study in the next level was the concept of philosophy, which is useful for his daily life.

"Actually I like the philosophy for making tea more than the ceremony. If we understand the basic concept in each step, we will know that it is not difficult. It is a good way to exercise our mind; we can pay attention to each detail with to cussed consciousness".

ทันตแพทย์อนุชา ชมวิจิตร อายุ 24 ปี แม้จะเพิ่งเข้าฝึกพิธีชงชาได้เพียง 1 เดือน แต่เขาก็แบ่งปันถึงสิ่งที่ได้รับจากศิลปะแขนงนี้ได้อย่างน่าสนใจว่า

"ผมคิดว่าประโยชน์ที่ผมได้รับอย่างแรกเลยคือ เพื่อนจากหลากหลายสาขาอาชีพ ได้รู้ว่าเพื่อนในอาชีพที่แตกต่างจากผมนั้นเป็นอย่างไรซึ่งช่วยเปิดโลกทัศน์ของผมได้มากที่สุดสองคือได้ความสงบจากการชงชา เนื่องจากโดยปกติผมจะไม่ค่อยอยู่นิ่ง การชงชาก็ทำให้ผมผ่อนคลายและมีสมาธิมากขึ้น ความพิเศษอีกอย่างหนึ่งก็คือการได้ชื่นชมกับศิลปะที่สอดแทรกอยู่ในพิธีชงชา ไม่ว่าจะเป็นภาพแขวนผนัง ถ้วยชาม หรือดอกไม้ ต่างก็มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างออกไปในแต่ละฤดู"

คุณหมออนุชายังเสริมอีกว่าสิ่งที่ทำให้เขาอยากเรียนพิธีชงชาในระดับต่อไปคือแนวคิดปรัชญาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของเขา

"จริงๆแล้วผมชอบปรัชญาในการชงชามากกว่าพิธี หากเข้าใจแนวคิดที่เป็นพื้นฐานของขั้นตอนเหล่านั้นก็จะไม่เห็นว่ามันเป็นเรื่องยุ่งยากอย่างที่คิดไว้ ผมรู้สึกว่ามันเป็นการฝึกจิตที่ดีช่วยให้เราสามารถจดจ่อกับสิ่งที่เราทำอยู่ได้อย่างมีสติ ไม่วอกแวก"

The great experience that we shared us kindly might changed the negative opinion, that the Tea Ceremony is quite complex. But who knows you might see more changes once you have tried the experience by yourself.

ประสบการณ์ดีๆที่พวกเขาแบ่งปันให้เราในวันนี้ อาจเปลี่ยนทัศนคติในแง่ลบที่ใครหลายคน เคยมองว่าพิธีชงชาเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน แต่ใครจะรู้ว่าคุณอาจพบกับการเปลี่ยนแปลงที่มากกว่านั้นหากคุณลองเข้ามาสัมผัสกับมันด้วยตัวของคุณเอง

Japan Cultural Center, Bangkok (The Japan Foundation) serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand.

ศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่น กรุงเทพฯ (มูลนิธิญี่ปุ่น) เป็นสำนักงานสาขาของมูลนิธิญี่ปุ่นซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letter is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan Letter can be also read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่าให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

Any suggestion

and comments are welcome to:

ท่านสามารถส่งคำแนะนำ

และความคิดเห็นของท่านมาได้ที่:

The Editor of Japan Letter

Japan Cultural Center, Bangkok

(The Japan Foundation)

Serm Mit Tower 10F

159 Sukhumvit Soi 21 (Asoke),

Bangkok 10110

TEL: 0-2260-8560~4

FAX : 0-2260-8565 E-mail: info@jfbkk.or.th

Copyright 2002

Japan Cultural Center, Bangkok

(The Japan Foundation)

All right reserved. No reproduction or republication without written permission

ศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่นกรุงเทพฯ (มูลนิธิญี่ปุ่น)

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2545

ห้ามนำส่วนหนึ่งส่วนใดจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร